

UNIVERZITA PALACKÉHO V OLOMOUCI

Filozofická fakulta

Katedra asijských studií

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

**Úroveň znalosti angličtiny v Korejské republice se zaměřením na korejské
vysokoškolské studenty**

The level of English proficiency in the Republic of Korea focusing on Korean university
students

OLOMOUC 2024

Dorota Kolářová

Vedoucí diplomové práce: Mgr. Blanka Ferklová, Ph.D.

Čestné prohlášení

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci vypracovala samostatně a uvedla veškeré použité prameny a literaturu.

V Olomouci dne 9.5.2024

Dorota Kolářová

Poděkování

Ráda bych poděkovala Mgr. Blance Ferklové, Ph.D., za její čas, ochotu a cenné rady, které mi velmi pomohly při psaní této práce.

Anotace

Jméno a příjmení:	Dorota Kolářová
Název fakulty a katedry:	Filozofická fakulta, Katedra asijských studií
Název práce:	Úroveň znalosti angličtiny v Korejské republice se zaměřením na korejské vysokoškolské studenty
Vedoucí práce:	Mgr. Blanka Ferklová, Ph.D.
Počet stran:	65
Počet znaků:	88 418
Klíčová slova:	Jižní Korea, Korejská republika, angličtina, znalost angličtiny

Tato bakalářská práce si klade za cíl zjistit, jakou mají jihokorejské vysokoškolské studenty znalost angličtiny, a jaký postoj k angličtině zaujímají. Rovněž se zaměřuje na využívání angličtiny a na sebejistotu či nejistotu, kterou při používání tohoto jazyka studenti pociťují. Nejprve se zaměřím na roli angličtiny v jihokorejské společnosti a zmíním důležité statistiky. Krátce popíšu historii výuky tohoto jazyka v Jižní Koreji. Poté se zaměřím na důležité aspekty v oblasti výuky angličtiny, jako jsou např. přijímací zkoušky na vysoké školy (*sumŕng*) a vysokoškolské kurzy vedené v angličtině (EMI). Následně se budu zabývat důležitými výzkumy týkajícími se tohoto tématu a na závěr popíšu základní rozdíly mezi angličtinou a korejštinou. Bakalářská práce je doplněna o dotazníkové šetření, jehož respondenty jsou jihokorejské vysokoškolské studenty.

Abstract

Name and surname:	Dorota Kolářová
Faculty and department:	Faculty of Arts, Department of Asian studies
Title:	The level of English proficiency in the Republic of Korea focusing on Korean university students
Supervisor:	Mgr. Blanka Ferklová, Ph.D.
Number of pages:	65
Character count:	88 418
Key words:	South Korea, Republic of Korea, English, English proficiency

This bachelor thesis aims to investigate the English language proficiency and attitudes towards English among South Korean university students. It also focuses on the use of English and the confidence or uncertainty that students feel when using this language. Firstly, I will focus on the role of English in South Korean society and mention important statistics. I will briefly describe the history of English language education in South Korea. Then, I will concentrate on important aspects of English language teaching, such as university entrance exams (*sunǔng*) and university courses taught in English (EMI). Subsequently, I will discuss important researches related to this topic, and finally, I will describe the basic differences between English and Korean. The bachelor's thesis is supplemented by a questionnaire survey, the respondents of which are South Korean university students.

Obsah

Úvod	1
1. Angličtina v současné jihokorejské společnosti	2
2. Soukromá výuka angličtiny	4
3. English Proficiency Index a průměrná skóre v testech TOEIC a TOEFL.....	6
3.1. English Proficiency Index.....	6
3.2. Průměrná skóre v testech TOEFL a TOEIC.....	7
4. Angličtina jako součást vzdělávacího systému Jižní Koreje	9
4.1. Historie	9
4.2. Současnost	10
5. Národní učební plán angličtiny	12
6. Sunŕng (CSAT).....	14
7. Vysokoškolské kurzy EMI.....	17
8. „Self-efficacy“ („sebeúčinnost“) studentů	21
9. Odlišnosti mezi korejštinou a angličtinou ovlivňující úroveň jazykové kompetence	23
9.1 Pravopis	23
9.2 Fonetické rozdíly.....	23
9.3 Rozdíly v morfologii	24
9.4 Rozdíly v syntaxi.....	24
9.5 Kulturní rozdíly.....	24
10. Dotazníkové šetření.....	26
10.1 Vyhodnocení dotazníkového šetření.....	26

Závěr	43
Resumé	44
Seznam literatury	45
Zdroje obrázků a tabulek.....	48
Seznam příloh.....	49
Příloha 1: Dotazník vytvořený pro účely bakalářské práce.....	50

Seznam obrázků

Obrázek 1 - příklad mimořádně těžké otázky z testu *sunĭng*.....15

Seznam tabulek

Tabulka 1 - průměrné měsíční výdaje na soukromou výuku a studijní výsledky.....	4
Tabulka 2 - pořadí zemí podle znalosti angličtiny ve výzkumu společnosti Education First	6
Tabulka 3 - vybraná bodová skóre testů TOEFL.....	7
Tabulka 4 - vybraná bodová skóre testů TOEIC.....	8
Tabulka 5 - výsledky <i>sunŕng</i> 2023	16

Seznam grafů

Graf 1 pohlaví.....	26
Graf 2 soukromá výuka.....	27
Graf 3 efektivita veřejného vzdělávání	27
Graf 4 postoj k angličtině.....	28
Graf 5 emoce vyvolané angličtinou	29
Graf 6 sebevědomí při používání angličtiny	30
Graf 7 frekvence používání angličtiny.....	31
Graf 8 využívání angličtiny	32
Graf 9 ohodnocení znalosti angličtiny	33
Graf 10 ovládnutí angličtiny a sociální status	34
Graf 11 ohodnocení ústního projevu.....	35
Graf 12 ohodnocení poslechu.....	36
Graf 13 ohodnocení čtení	37
Graf 14 ohodnocení psaní	38
Graf 15 efektivita výuky na středních školách	39
Graf 16 zkušenost s EMI.....	40
Graf 17 budoucí použití angličtiny	42

Ediční poznámka

V této práci je pro přepis korejských termínů použita česká vědecká transkripce. Pro přepis korejských jmen autorů studií českou transkripci nepoužívám, jména přejímám v podobě, v jaké jsou používána samotnými autory. Zároveň u slov, která jsou již v češtině zavedena, používám českou podobu slov, např. Soul není transkribován jako Söul. V práci je používán pojem „Korea“, čímž je myšlena Korejská republika (Jižní Korea).

Seznam zkratek

CSAT = College Scholastic Ability Test, korejsky *sunŏng*

ELT = English Language Teaching

EMI = English as a Medium of Instruction

EPI = English Proficiency Index

EPIK = English Program In Korea

GIST = Gwangju Institute of Science and Technology

KAIST = Korea Advanced Institute of Science and Technology

KOSIS = Korean Statistical Information Service

KICE = Korea Institute for Curriculum and Evaluation

NEC = National Educational Curriculum

TOEFL a TOEIC = standardizované testy angličtiny

UNIST = Ulsan National Institute of Science and Technology

Úvod

V rámci svého vysokoškolského studia jsem měla možnost studovat přímo v Jižní Koreji po dobu jednoho roku. Díky této zkušenosti jsem měla možnost přímého náhledu do korejské společnosti a získat poznatky o jejích nejrůznějších aspektech. Jedním z těchto aspektů, kterému jsem se rozhodla blíže věnovat, je problematika úrovně znalosti angličtiny, jakožto hlavního světového komunikačního jazyka, v Jižní Koreji. Po dobu svého studijního pobytu jsem většinu času pobývala v hlavním městě Soulu. Soul je obrovskou globální metropolí, populární turistickou destinací, domovem či univerzitním městem mnoha cizinců, pořadatelem multikulturních akcí a sídlem mnoha zahraničních firem. Dalo by se předpokládat, že vysoká míra globalizace bude přispívat k zvyšování úrovně znalosti angličtiny, zejména mezi mladou generací, která je západní kulturou značně ovlivňována. Avšak jak jsem se měla možnost přesvědčit, v mnoha případech tomu tak není a při interakcích s místními vyjde najevo, že co se mluvené angličtiny týče, často zvládají jen základní fráze. Studiu angličtiny je přitom věnováno hodně pozornosti již od útlého věku a test její znalosti je součástí přijímacího testu na vysokou školu. Moje individuální, poněkud překvapivá zkušenost, byla podnětem pro zpracování této práce.

V teoretické části práce se zaměřuji na roli anglického jazyka v jihokorejské společnosti, zároveň zdůrazňuji důležitost soukromé výuky. Dále zmiňuji výsledky výzkumů týkající se úrovně znalosti angličtiny v Jižní Koreji. Následně nahlédnu do historie výuky angličtiny, kde zmíním důležité milníky vedoucí k internacionalizaci Korejské republiky. Z historie se přesouvám do současnosti, kde se zaměřuji na angličtinu jako součást povinné školní docházky. Jelikož je práce zaměřena na vysokoškolské studenty, uvádím rovněž důležité aspekty týkající se jejich studia angličtiny, čímž jsou přijímací zkoušky na vysoké školy obsahující test anglické znalosti a vysokoškolské kurzy vedené v angličtině. Na závěr teoretické části věnuji pozornost jazykové rozdílnosti angličtiny a korejštiny, přičemž zmiňuji některé ze základních rozdílů, které mohou Korejcům při studiu angličtiny způsobovat problémy. Tyto jazykové rozdíly s mým tématem přímo nesouvisí, ale do jisté míry osvětlují náročnost studia angličtiny v Koreji.

Jako praktickou část práce jsem provedla dotazníkové šetření, kterého se zúčastnili jihokorejští vysokoškolští studenti. Tento výzkum se týká jejich znalostí angličtiny, celkovému postoji k angličtině, používání angličtiny v každodenním životě a dalších skutečností vyplývajících z výuky a role angličtiny ve společnosti.

1. Angličtina v současné jihokorejské společnosti

Angličtina je jazykem v Jižní Koreji takřka všudypřítomným¹, a to zejména v populární kultuře či jazykových krajinách². V Koreji rovněž působí anglicky psané noviny, televizní stanice a rozhlasová vysílání. Vlivem globalizace je znalost angličtiny v korejské společnosti považována za nezbytnost. Z tohoto faktu je patrné, že jedním z klíčových témat ve vzdělávací politice je právě výuka anglického jazyka (ELT).³

Jihokorejská populace je z většiny etnicky korejská a oficiální národní jazyk, korejštinu, používá většina obyvatel. Jižní Korea je tak „jednojazyčnou“ společností, což potvrzuje dominance korejského jazyka.⁴ V posledních letech se však demografická struktura Jižní Koreje mění, zejména se současným nárůstem zahraničních migračních pracovníků či mezinárodních manželství.⁵

Statistiky dokazující, kolik lidí v zemi mluví anglicky, nejsou k dispozici. Bolton a Bacon-Shone (2020) však odhadují, že zhruba 10 % populace má pracovní znalost angličtiny⁶, zároveň předpokládají, že znalost angličtiny u mladší generace bude mít mnohem vyšší procentuální zastoupení než u generace starší.⁷

V současné moderní jihokorejské společnosti se studium angličtiny těší velké popularitě, neboť symbolizuje modernitu, osobní kompetenci, úspěch a sociálně ekonomický status.⁸ Podle Parka (2011) je klíč k materiálnímu úspěchu v moderním světě právě angličtina, která jedinci pomůže stát se respektovaným a konkurenceschopným na globálním trhu. Rovněž

---

¹ Angličtina se dá považovat za všudypřítomnou ve městech, avšak na venkově bude výskyt minimální nebo žádný.

² Pojmem „jazyková krajina“ je myšlen psaný jazyk ve veřejném prostoru, jedná se o „jazyk veřejných dopravních značek, reklamních billboardů, názvů ulic, názvů míst, nápisů na obchodech a veřejných nápisů na státních budovách.“

Zdroj: Bourhis & Landry (1997). *Linguistic landscape and ethnolinguistic vitality: An Empirical Study in Journal of Language and Social Psychology*, s. 25

³ Chung & Choi (2016). *English Education Policies in South Korea: Planned and Enacted*, s. 2

⁴ Bolton & Bacon-Shone (2020). *The Statistics of English across Asia*, s. 63

⁵ Chung & Choi (2016), s. 4

Podle „The Korea Times“ zahraniční residenti v Koreji představují 4.4% celkové populace. Tento údaj je z roku 2022.

Zdroj: Lee (2023). *Korea's foreign population reaches record-high of 2.26 million*. The Korea Times [online]. [cit. 2024-04-16]. Dostupné z: https://www.koreatimes.co.kr/www/nation/2024/04/113_362821.html

⁶ Bolton a Bacon-Shone použili výraz *pracovní znalost*, čímž je myšlena znalost angličtiny potřebná k vykonávání určité práce nebo povolání.

⁷ Bolton & Bacon-Shone (2020), s. 63

⁸ Chung & Choi (2016), s. 4

je klíčem k sociálnímu a ekonomickému pokroku. Tyto předpoklady jedince motivují zlepšovat své dovednosti, aby dosáhli lepších příležitostí ve vzdělání a na trhu práce.⁹

Shim a Park se zmiňují o vládním programu globalizace na počátku 90. let, kdy jako nezbytný prostředek k jejímu dosažení vláda označila právě anglický jazyk. V důsledku toho vysokoškolské instituce reagovaly zvyšováním požadavků na uchazeče o vysokoškolské vzdělání, co se ovládání angličtiny týče. Stejně tak ve velkých společnostech její ovládání začalo hrát větší roli z hlediska získání či udržení zaměstnání.¹⁰

Co se týče přístupu většinové společnosti k angličtině, podle Choie jde spíše o získání určitých výhod vůči ostatním (ať už s vidinou lepšího vzdělání či lepšího pracovního místa), než o používání jazyka v každodenním životě. Je patrné, že studenti z bohatých rodin mají větší předpoklady angličtinu ovládnout, neboť mají díky finančním prostředkům snazší přístup ke studiu, a to zejména k lepším školám a soukromému studiu. Mají tedy lepší možnost získat určitou anglickou kompetenci, která jim bude velkou výhodou zejména v jejich pozdějším životě.¹¹ Ze studia angličtiny se stal jakýsi fenomén vedoucí k prohloubení nerovností v sociálních třídách jihokorejské společnosti.¹²

---

⁹ Park (2011). *The promise of English: linguistic capital and the neoliberal worker in the South Korean job market*, s. 443

¹⁰ Chung & Choi (2016), s. 4 citují:

Shim, Doobo & Park (2008). *The language politics of "English fever" in South Korea*

¹¹ Bolton, Ahn, Botha & Bacon-Shone (2023). *EMI (English-medium instruction) in South Korean elite universities*. *World Englishes*, s. 469 citují:

Choi (2021). *English fever: Educational policies in globalised Korea, 1981–2018*. *History of Education, Early View*

¹² Choi (2021). *English as an important but unfair resource: university students' perception of English and English language education in South Korea*, *Teaching in Higher Education*, s. 10

2. Soukromá výuka angličtiny

Pro Korejce je tradičně velmi důležité vzdělání, což je dědictví konfucianismu, kdy právě vzdělanci byli elitou středověké společnosti.¹³ Na vzdělávání má obrovský vliv soukromý vzdělávací sektor, zejména co se angličtiny týče. Rodiče pro své děti vyhledávají doučovací školy, tzv. hagwony a soukromé učitele, zejména kvůli důrazu na zvládnutí testů a zkoušek právě z anglického jazyka. Soukromého vzdělávání se účastní nejvíce středoškolských studentů, kterým se jeho prostřednictvím dostává pomoci při přípravě na přijímací zkoušky na vysoké školy tzv. *sunŭng*.¹⁴ Kim ve své práci zmiňuje statistiky převzaté z Korean Statistical Information Service (KOSIS).¹⁵ Ty poukazují na to, že akademický úspěch úzce souvisí se zapojením studenta nebo žáka do soukromého vzdělávání. To může naznačovat, že se studentům nedostává kvalitního vzdělání v rámci veřejné výuky, proto mnoho rodičů a studentů spoléhá právě na výuku soukromou.¹⁶

Monthly Private Education Expenditures by Student's School Performance (in ten thousand South Korean won)¹

Year	School Performance	Private Education Expenditure	Subjects: General Curriculum Private Education	Subject: Arts and Physical Education, etc.
2007	within top 10%	30.0	24.8	5.2
	within bottom 20%	12.0	8.8	3.0
2008	within top 10%	31.5	26.1	5.3
	within bottom 20%	12.9	9.4	3.4
2009	within top 10%	31.5	26.8	4.7
	within bottom 20%	17.1	12.4	4.6
2010	within top 10%	30.5	25.8	4.7
	within bottom 20%	16.6	12.3	4.2
2011	within top 10%	30.6	25.4	5.2
	within bottom 20%	16.5	11.9	4.5
2012	within top 10%	30.7	26.4	4.3
	within bottom 20%	16.1	11.7	4.3
2013	within top 10%	31.6	26.7	4.8
	within bottom 20%	16.2	11.4	4.7

(Adapted from Korean Statistical Information Service, 2013)

Tabulka 1 – průměrné měsíční výdaje na soukromou výuku a studijní výsledky (zdroj: KIM, 2015, s. 96)

Tabulka 1 ukazuje rozdíly v průměrných měsíčních výdajích na soukromé vzdělávání mezi studenty, kteří patří k nejlepším ve třídě (nejlepších 10 %) a studenty, kteří patří k nejhorším ve třídě (nejhorších 20 %). Jak můžeme vidět, tabulka ukazuje výsledky za 7 let, přičemž nejnovější informace je z roku 2013. Částky jsou uvedeny v 10 tisících wonech, tudíž nejlepších

¹³ *Konfucianismus*. In: Wikipedia: the free encyclopedia [online]. [cit. 2024-04-22]. Dostupné z: <https://cs.wikipedia.org/wiki/Konfucianismus>

¹⁴ Více k *sunŭng* (také označují jako CSAT) viz kapitola 6, s. 14

¹⁵ Statistika jsou z roku 2013 a z KOSIS je převzala Kim (2015). *Private Education as De Facto Language Policy in South Korea*, s. 95-96

¹⁶ Kim (2015). *Private Education as De Facto Language Policy in South Korea*, s. 95-96

10 % na soukromé vzdělání v roce 2013 vynaložilo průměrně 316 000 wonů (cca 5 400 Kč) měsíčně. Nejhorších 20 % vynaložilo průměrně 162 000 wonů (cca 2 800 Kč). Také lze z tabulky vyčíst, že většinou studenti investují do soukromé výuky obecných předmětů, čímž je myšlena např. matematika a angličtina. Tabulka tedy ukazuje korelaci mezi soukromým vzděláním a dobrými akademickými výsledky, zejména v obecných předmětech jako je angličtina. To může naznačovat, že v tomto ohledu veřejný vzdělávací systém neplní svou roli.¹⁷

Podle Statistického úřadu Koreje utrácí Korejci každoročně za soukromé vzdělávání nemalé částky, přičemž v roce 2022 byla tato částka rekordní. Jednalo se o 26 bilionů wonů (447 miliard Kč) a podíl studentů studujících nad rámec povinného vzdělání byl 78.3 %. Průměrné měsíční výdaje na studium angličtiny byly v porovnání s výdaji na ostatní předměty nejvyšší. Pokud do průměru zahrneme všechny studenty, částka činila 123 000 wonů na studenta měsíčně (2 000 Kč). Pokud do průměru zahrneme pouze studenty účastnících se soukromého vzdělávání, částka činila 263 000 wonů na studenta měsíčně (4 500 Kč).¹⁸

Tyto statistiky rovněž naznačují, že je angličtina vnímána jako jedna z nejmocnějších forem kapitálu, kterou mohou studenti nabyt, aby obstáli a prosperovali v podmínkách prostředí přeplněného a nejistého trhu, jakým je současná Jižní Korea.¹⁹

---

¹⁷ Kim (2015). *Private Education as De Facto Language Policy in South Korea*, s. 95-96

¹⁸ *Private Education Expenditure: Private Education Expenditures Survey of Elementary, Middle and High School Students* (2022) In: Statistics Korea [online]. [cit. 2024-01-05]. Dostupné z: https://kostat.go.kr/board.es?mid=a20111020000&bid=11758&act=view&list_no=424684

¹⁹ Choi (2021). *English as an important but unfair resource: university students' perception of English and English language education in South Korea*, *Teaching in Higher Education*, s. 4

3. English Proficiency Index a průměrná skóre v testech TOEIC a TOEFL

3.1. English Proficiency Index

V minulé kapitole jsem uvedla vysoké částky, které byly investovány v roce 2022 právě do studia angličtiny. Navzdory těmto investicím však Jihokorejci nedosahují příliš příznivých výsledků, co se znalosti a ovládnání tohoto jazyka týče. Švédská společnost Education First, zaměřena na vzdělávání, každoročně provádí výzkum EPI (English Proficiency Index), do něhož se v roce 2022 zapojilo celkem 2,2 milionů dospělých z 113 zemí světa. Z dokumentu, který v roce 2023 zveřejnila tato společnost je patrné, že Jižní Korea se umístila až na poměrně nedobré 49. místě mezi ostatními zeměmi, jejichž úředním jazykem není angličtina. Oproti předešlému roku se navíc jednalo o významný pokles o 13 míst. V porovnání s ostatními asijskými zeměmi zaostává za Singapurem (2. místo), Filipínami (20. místo), Malajsií (25. místo) a Hong Kongem (29. místo). Naopak dosáhla lepšího výsledku než např. Vietnam (58. místo), Čína (82. místo) a Japonsko (87. místo). Na základě těchto výsledků byla Jižní Korea zařazena do kategorie „moderate“, tedy kategorie zemí s průměrnou/střední znalostí angličtiny.²⁰ Nejvyšší úroveň znalosti v rámci Jižní Koreje byla zjištěna v hlavním městě Soulu, kde je úroveň „high“, tedy vysoká. Dále ve městech Inčchön, Pusan, Taegu, Tadžön byla naměřena znalost střední.²¹

Singapur	Filipíny	Malajsie	Hong Kong	Jižní Korea	Vietnam	Čína	Japonsko
2. místo	20. místo	25. místo	29. místo	49. místo	58. místo	82. místo	87. místo

Tabulka 2 - pořadí zemí podle znalosti angličtiny ve výzkumu společnosti Education First

Zdá se, že tyto výsledky nereflektují množství investic, které Jihokorejci do studia angličtiny vkládají a jakému zájmu se ve společnosti těší.²²

²⁰ EF EPI (2023). *EF English Proficiency Index: A Ranking of 113 Countries and Regions by English Skills*. In: EF [online]. [cit. 2024-01-06]. Dostupné z: <https://www.ef.com/assetscdn/WIBIwq6RdJvcD9bc8RMd/cefcom-epi-site/reports/2023/ef-epi-2023-english.pdf>

²¹ EF English Proficiency Index. In: EF [online]. [cit. 2024-04-12]. Dostupné z: <https://www.ef.com/wwen/epi/regions/asia/south-korea/>

²² Lim (2023). *S. Korea's English proficiency slips 13 notches to 49th*. The Korea Herald [online]. (2023) [cit. 2024-04-12]. Dostupné z: <https://www.koreaherald.com/view.php?ud=20231127000670>

3.2. Průměrná skóre v testech TOEFL a TOEIC

Jak je uvedeno v oficiálním shrnutí z testu TOEFL z roku 2022: „*TOEFL® test je navržen k měření úrovně znalosti angličtiny u osob, jejichž mateřským jazykem není angličtina. Skóre z TOEFL jsou přijímána více než 12 000 vysokými školami a licenčními agenturami ve více než 160 zemích. Test je také používán vládami, stipendijními programy a výměnnými programy po celém světě.*“²³

Průměrné skóre TOEFL se často používá k porovnání znalosti angličtiny v různých zemích.²⁴

Shrnutí výsledků TOEFL iBT (internetového testu) z roku 2022 vykazuje průměrné skóre v Jižní Koreji 86 bodů z celkového počtu 120. Ke srovnání lze použít výsledky některých evropských zemí, např. za Českou republiku je uveden průměrný výsledek 95, dále např. Rakousko 101 bodů, Itálie 93 bodů, Švédsko 97 bodů. Co se týče Asie, Čína dosahuje 90, Japonsko 73, Thajsko 83 a Vietnam 77.²⁵

Rakousko	Švédsko	Česká republika	Itálie	Čína	Jižní Korea	Thajsko	Vietnam	Japonsko
101	97	95	93	90	86	83	77	73

Tabulka 3 - vybraná bodová skóre testů TOEFL

Dalším v Koreji uznávaným testem angličtiny je TOEIC. Podle webu EF: „*TOEIC (Test angličtiny pro mezinárodní komunikaci) je standardizovaný test angličtiny zaměřený na profesionály a firmy. TOEIC je ve skutečnosti dvojitý test, jeden testuje receptivní dovednosti v angličtině (čtení a poslech) a druhý testuje produktivní dovednosti v angličtině (mluvení a psaní). Studenti si mohou vybrat, zda chtějí absolvovat oba testy TOEIC nebo jen jeden z nich,*

²³ TOEFL iBT® Test and Score Data Summary 2022. In: Educational Testing Service [online]. [cit. 2024-04-12]. Dostupné z: <https://www.ets.org/pdfs/toefl/toefl-ibt-test-score-data-summary-2022.pdf>

²⁴ Fouser (2023). *English proficiency of South Koreans*. ANN Asia News Network [online]. [cit. 2024-04-12]. Dostupné z: <https://asianews.network/english-proficiency-of-south-koreans/>

²⁵ TOEFL iBT® Test and Score Data Summary 2022. In: Educational Testing Service [online]. [cit. 2024-04-12]. Dostupné z: <https://www.ets.org/pdfs/toefl/toefl-ibt-test-score-data-summary-2022.pdf>

podle svých potřeb. “Častěji studenti skládají test ze čtení a poslechu, kde mohou získat maximální skóre 990.²⁶

Rovněž TOEIC vydal v roce 2022 záznam výsledků, přičemž Korea dosáhla průměrného skóre 675, Japonsko 561, Čína 548. K porovnání lze použít skóre evropských zemí, které činilo 823 pro Německo, 776 pro Itálii, 702 pro Francii a 749 pro Španělsko.²⁷

Německo	Itálie	Španělsko	Francie	Jižní Korea	Japonsko	Čína
823	776	749	702	675	561	548

Tabulka 4 - vybraná bodová skóre testů TOEIC

---

²⁶ *English proficiency tests: A complete guide*. In: EF [online]. [cit. 2024-04-13]. Dostupné z: <https://www.ef.com/wven/english-tests/toEIC/>

²⁷ TOEIC 2022 *Report on Test Takers Worldwide: A complete guide*. In: Educational Testing Service [online]. [cit. 2024-04-13]. Dostupné z: <https://www.ets.org/pdfs/toEIC/toEIC-listening-reading-report-test-takers-worldwide.pdf>

4. Angličtina jako součást vzdělávacího systému Jižní Koreje

4.1. Historie

Korea má dlouhou historii výuky angličtiny, jak uvádí též Paik ve svém článku. Uvádí, že výuka angličtiny byla zahájena již po podepsání Treaty of Peace, Amity, Commerce and Navigation²⁸ mezi Koreou a USA v 19. století.²⁹ Následovalo zakládání vládních škol pro překladatele a tlumočníky v 80. a 90. letech 19. století. Rovněž byly americkými a jinými zahraničními misionáři zakládány různé soukromé vzdělávací zařízení, avšak když se Japonsko stalo kolonizátorem Korejského poloostrova,³⁰ snahy o vzdělávání v angličtině byly potlačeny.³¹

Jižní Korea pocítovala velký americký vliv po korejské válce³², mimo jiné zejména co se masové kultury a konzumní spotřeby týče.³³ V období 50. - 80. let minulého století se Amerika stala jakýmsi symbolem modernity a inovací.³⁴

Korejské vlády, které byly u moci v období od 60. - 90. let, podporovaly průmyslovou modernizaci a technologické inovace, což mělo za následek vytvoření společnosti ovládané korporátním kapitalismem. V takovéto sociálně vrstvené vysoce konkurenční společnosti se občané snaží uspět, nebo alespoň držet krok s ostatními. Úspěch jedince mimo jiné vyžadoval také úsilí jeho rodičů, zajistit svým dětem co nejlepší vzdělání, včetně možnosti naučit se anglicky.³⁵

Během 80. a 90. let minulého století můžeme určit několik milníků, které hrály roli v internacionalizaci Koreje. Přispělo k tomu např. konání Asijských her (1986) a Letních olympijských her v Soulu (1988), umožnění cestovat do zahraničí bez omezení pro korejské občany a připojení k Světové obchodní organizaci³⁶ (1991). V rámci snahy o zlepšení výuky

---

²⁸ Smlouva o míru, přátelství, obchodu a navigaci, podepsána mezi Koreou a USA v roce 1882

²⁹ Paik, *The English language in Korea: its history and vision, Asian Englishes* (2018), s. 123

³⁰ Období japonské okupace: 1910-1945

Japonská okupace Koreje. In: Wikipedia: the free encyclopedia [online]. [cit. 2024-04-22]. Dostupné z: https://cs.wikipedia.org/wiki/Japonsk%C3%A1_okupace_Koreje

³¹ Bolton, Ahn, Botha & Bacon-Shone (2023). *EMI (English-medium instruction) in South Korean elite universities. World Englishes*, s. 466

³² 1950-1953

Korejská válka. In: Wikipedia: the free encyclopedia [online]. [cit. 2024-04-22]. Dostupné z: https://cs.wikipedia.org/wiki/Korejsk%C3%A1_v%C3%A1lka

³³ např. Coca-Cola, McDonald, baseball

³⁴ Bolton, Ahn, Botha & Bacon-Shone (2023), s. 468

³⁵ tamtéž

³⁶ World Trade Organization (WTO)

angličtiny došlo k zavedení kurzů angličtiny pro pracovníky v turistickém sektoru a hlavně k zavedení výuky angličtiny na základních školách. Dále vznikly rádiové a televizní pořady a Korea byla přijata do Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD). Rovněž na přelomu století odešla řada studentů studovat do zahraničí.³⁷

Ze znalosti angličtiny se stávala stále důležitější dovednost pro vstup na univerzitu a získání zaměstnání.³⁸

V roce 1997 se začaly zavádět 1 až 2 hodiny výuky angličtiny týdně od třetích tříd základních škol.³⁹ Obecně lze říci, že se angličtina od 90. let 20. století stala součástí výuky téměř na všech základních a středních školách a rovněž se začala od studentů vyžadovat na národních přijímacích zkouškách na vysoké školy (*sunŭng*). Ve snaze posílit globální konkurenceschopnost Koreje vláda iniciovala vznik anglických výukových programů (EMI) na vysokých školách.⁴⁰

V roce 2011 se podle odhadů vyučovalo v angličtině celkem 30 % univerzitních kurzů v Soulu a 10 % v rámci celé země, přičemž významná technická univerzita KAIST ji dokonce v roce 2006 přijala jako hlavní vyučovací jazyk. Dále např. Gwangju Institute of Science and Technology (GIST) či Ulsan National Institute of Science and Technology (UNIST) vyučovaly všechny své nabízené kurzy anglicky.⁴¹

4.2 Současnost

V Jižní Koreji je angličtina součástí povinné školní docházky již od základní školy. Ve třetím ročníku základní školy⁴² se s výukou začíná, avšak mnoho dětí s ní má zkušenost již z mateřských školek.⁴³

Jak již bylo řečeno, na základních školách se výuce angličtiny věnují pouze 1-2 hodiny týdně. Na středních školách jsou to 3-5 hodin týdně. Žáci na základní škole se s angličtinou pouze seznamují a nutno podotknout, že čas strávený studiem angličtiny není zcela dostatečný na to,

---

³⁷ Bolton, Ahn, Botha & Bacon-Shone (2023), s. 468

³⁸ tamtéž

³⁹ Jo, (2008). *English education and teacher education in South Korea*, s. 373

⁴⁰ Bolton, Ahn, Botha & Bacon-Shone (2023), s. 469

⁴¹ Bolton, Ahn, Botha & Bacon-Shone (2023), s. 469 cituje:

Kim, Kweon & Kim (2017). *Korean engineering students' perceptions of English-medium instruction (EMI) and L1 use in EMI classes*

⁴² Systém školství odpovídá tzv. systému 6-3-3-4, tedy zahrnuje 6 let základní školy, 3 roky nižší střední školy, 3 roky vyšší střední školy a 4 roky na vysoké škole na dosažení bakalářského titulu. (JO 2008, s. 372)

⁴³ Chung & Choi (2016), s. 5

aby se ji naučili ovládat. Proto mnoho žáků navštěvuje soukromé vzdělávací instituce, což je však značně nákladné.⁴⁴

Co se středních škol týče, angličtina je nedílnou součástí výuky až do prvního ročníku vyšší střední školy. Od druhého ročníku vyšší střední školy se z angličtiny stává volitelný předmět, avšak mnoho studentů si uvědomuje, že je důležitá pro jejich budoucí rozvoj, proto se ji dále věnují jak v rámci veřejných škol, tak v rámci soukromých škol.⁴⁵

---

⁴⁴ Jo (2008), s. 375

⁴⁵ Chung & Choi (2016), s. 5

5. Národní učební plán angličtiny

Vzdělávání v Korejské republice se řídí korejským národním vzdělávacím plánem (NEC).⁴⁶ Ten prošel již několika reformami. Sedmý národní vzdělávací učební plán byl vyhlášen v roce 1997⁴⁷ a jeho hlavní snahou bylo zavedení angličtiny jako povinného předmětu na základních školách od třetí třídy. Navíc se kurikulum soustředilo na budování komunikační kompetence s cílem dosáhnout konverzační znalosti angličtiny. Důraz je kladen na gramatiku, což se má odrážet v učebnicích. Mnoho zahraničních učitelů, kteří jsou rodilými mluvčími angličtiny, bylo prostřednictvím programu EPIK přijato do veřejných škol.⁴⁸

Podle anglického kurikula 7. NEC (Ministerstvo školství, 1997) má výuka angličtiny v základních školách několik cílů. Jedním z nich je například přirozená komunikace s ostatními žáky o tématech z každodenního života, porozumění zahraničním kulturám, nabytí sebedůvěry a rozvoj základní dovednosti komunikace v angličtině. Učitelé obdrží oficiální dokumenty s osnovami, ze kterých zjistí, co a jak mají učit, a jak své studenty hodnotit. Výuka angličtiny na základních školách začíná poslechem, až později je žákům představena abeceda⁴⁹. Po čtvrté třídě se žáci začínají učit číst a psát latinkou. Osnovy stanovují standardy pro jednotlivé dovednosti. V prvních dvou letech studia angličtiny by studenti měli například být schopni porozumět jednoduchým větám o věcech či lidech kolem sebe a rozhovorům z každodenního života. Taktéž by měli být schopni porozumět pokynům o jedné/dvou větách. Učitelé by měli ve výuce používat pouze angličtinu a zahrnovat do výuky i různé aktivity (např. zpěv písní).⁵⁰

Případová studie z roku 2009 se zabývala tím, jak učitelé angličtiny na základních školách v Soulu implementují politiku 7. NEC, přičemž data byla sbírána pro pozdější větší studii. Bylo zjištěno, že učitelé směrnice dodržují, avšak způsob implementace upravují podle vlastního porozumění, přesvědčení a kontextu. Směrnice o komunikativní výuce byly realizovány formou her, písní a skupinové práce. Přesto bylo zjištěno, že učitelé systematicky nedodržují doporučené postupy.⁵¹ Navíc vyšlo najevo, že na středních školách je velká pozornost věnována přípravě na zkoušky *sumŕng*, přičemž jeho obsah není kompatibilní s podporovaným

---

⁴⁶ Dostupné na stránkách National Curriculum Information Center NCIC

(<https://www.ncic.re.kr/english.kri.org.inventoryList.do?jsessionid=27B3E5FD1822AFDD15BD316F1B44D27B#>)

⁴⁷ 7. NEC je nejnovější úplná revize, avšak v současné době platí 11. Národní kurikulum zavedené v roce 2022, avšak rozhodla jsem se detailně popsat 7. kurikulum, neboť je popisováno jako nejdůležitější, a navíc bylo aktuální v době kdy současní vysokoškolští studenti (na něž se zaměřuje tato práce) chodili na základní školy.

⁴⁸ Chung & Choi (2016), s. 10-11

⁴⁹ Systém korejského písma tzv. hangul se liší od latinky.

⁵⁰ Chung & Choi (2016), s. 12

⁵¹ tamtéž, s. 13-14

vyučujícím systémem. A právě proto se učitelé často snaží zaměřit se na ty výukové postupy, které studentům spíše pomůžou připravit se na přijímací zkoušky.⁵²

Zde stojí za zmínku tzv. „washback effect“. McKinley ho definuje následovně: *Washback efekt se týká vlivu, který má testování jazyka na návrh osnov, výukové postupy a učební chování*“. Ovlivňuje učitele, kteří se mohou zaměřovat na styl výuky mířený k úspěšnému složení zkoušek či testů, a od studentů vyžadovat určité příslušné kompetence. Studenti se tak zaměřují právě na takové aspekty učení jazyka, které jsou od nich vyžadovány a hodnoceny na zkouškách. Například se může věnovat pozornost určitému typu otázek nebo určité slovní zásobě a jiné oblasti (např. konverzace) jsou kvůli tomu zanedbávány.⁵³

Obecným zájmem veřejnosti je zlepšení úrovně anglického jazyka a zájmem vlády je zlepšovat postavení Jižní Koreje na globálním trhu, čehož se snaží docílit vzděláním Jihokorejců v anglickém jazyce. Zdá se však, že učitelé často jednají podle svého vlastního přesvědčení a snaží se spíše o přípravu studentů na přijímací zkoušky na vysokou školu.⁵⁴

---

⁵² Chung & Choi (2016), s. 18

⁵³ McKinley & Thompson (2018). *Washback Effect in Teaching English as an International Language*, s. 1

⁵⁴ Chung & Choi (2016), s. 18-19

6. Sunŕng (CSAT)

CSAT, korejsky *sunŕng* je testem navrženým podle národních standardů učebních osnov pro vysokoškolské vzdělání. Jeho realizací je ministerstvem školství pověřen Korejský statistický úřad (KICE) a je uznáván jako přijímací test na vysoké školy. Jeho cílem je otestovat uchazečovy znalosti v oblastech jako je: korejský jazyk, matematika, anglický jazyk, korejská historie, kritické myšlení a cizí jazyk nebo klasická čínština. Anglická část testuje dovednosti v tomto jazyce v souladu s národními standardy učebních osnov. Student skládající tento test získá určitý percentil, který vyjadřuje procento ostatních studentů, kteří si vedli hůře než dotyčný student. Maximální počet bodů je 100.⁵⁵

Z ukázkových testů zveřejněných ministerstvem školství v roce 2018 je patrné, že anglická část CSAT se zaměřuje pouze na receptivní dovednosti poslechu a čtení. První část zkoušky je poslech a druhá část je porozumění textu. Produktivní dovednosti mluvení a psaní se v rámci této zkoušky nezkoumají.⁵⁶

A právě proto se na receptivní dovednosti zaměřuje i výuka ve školách. Vláda vyvinula snahu o změnu přístupu k učení angličtiny, aby se kladl větší důraz na učení se angličtinu používat, proto plánovala zavedení Národního testu anglických dovedností (NEAT), který měl nahradit anglickou část CSAT. V roce 2013 došlo k jeho odložení, důvodem byly údajně technické potíže a dopad na zvýšení výdajů domácností.⁵⁷

Podle jihokorejského deníku The Korea Times⁵⁸ je anglická část CSAT natolik těžká, že ji dokonce rodilí mluvčí nazvali jako „crazy“, tedy „šílenou“. Deník poskytl také ukázkou z testu z roku 2018, z níž je patrné, jak vysoká úroveň angličtiny je od uchazečů očekávána.⁵⁹ (ukázka viz další strana)

---

⁵⁵ *College Scholastic Ability Test*. In: KICE Korean Institute for Curriculum and Evaluation [online]. [cit. 2024-04-13]. Dostupné z: <https://www.kice.re.kr/sub/info.do?m=0205&s=english>

⁵⁶ *Archive of Previous Suneung Tests: Listening and Reading Activities for Previous Suneung Exams*, 2018. In: 교육부 Ministry of Education [online]. [cit. 2024-04-17]. Dostupné z: <https://suneung.wordpress.com/archive-of-previous-suneung-tests/>

⁵⁷ Chung & Choi (2016), s. 7

⁵⁸ Jedná se o deník psaný v angličtině.

⁵⁹ *Check your English ability with 'notorious' Korean college entrance exam*. In: The Korea Times [online]. (2018) [cit. 2024-04-13]. Dostupné z: https://www.koreatimes.co.kr/www/nation/2018/11/177_258803.html

32. Minorities tend not to have much power or status and may even be dismissed as troublemakers, extremists or simply 'weirdos'. How, then, do they ever have any influence over the majority? The social psychologist Serge Moscovici claims that the answer lies in their *behavioural style*, i.e. the way _____ . The crucial factor in the success of the suffragette movement was that its supporters were *consistent* in their views, and this created a considerable degree of social influence. Minorities that are active and organised, who support and defend their position *consistently*, can create social conflict, doubt and uncertainty among members of the majority, and ultimately this may lead to social change. Such change has often occurred because a minority has converted others to its point of view. Without the influence of minorities, we would have no innovation, no social change. Many of what we now regard as 'major' social movements (e.g. Christianity, trade unionism or feminism) were originally due to the influence of an outspoken minority.

* dismiss: 일축하다   ** weirdo: 별난 사람
*** suffragette: 여성 참정권론자

- ① the minority cooperates with the majority
- ② the majority brings about social change
- ③ the majority cultivates the minority
- ④ the minority tones down its voice
- ⑤ the minority gets its point across

Obrázek 1 - příklad mimořádně těžké otázky ze zkoušek (zdroj: The Korea Times, 2018)

Podle dat z roku 2023, se testu zúčastnilo celkem 442 105 osob, přičemž výsledky z anglické části ukazuje následující tabulka 5 zveřejněna na stránkách KICE.

<표 II-3> 영어 영역 등급 구분 원점수, 등급별 인원 및 비율

등급	등급 구분 점수	인원(명)	비율(%)
1	90	20,843	4.71
2	80	80,311	18.17
3	70	105,939	23.96
4	60	85,829	19.41
5	50	54,205	12.26
6	40	36,383	8.23
7	30	27,950	6.32
8	20	23,191	5.25
9	20미만	7,454	1.69

Tabulka 5 -výsledky sunǒng 2023 (zdroj: KICE, 2023)

Z tabulky 5 vyplývá, že nejvyšší procento studentů (23,96 %) získalo počet bodů v rozmezí 70-79. Nejvyššího ohodnocení dosáhlo pouze 4,71 % zúčastněných, přičemž nejnižšího ohodnocení pouze 1,69 %.

7. Vysokoškolské kurzy EMI

Zkratka EMI odkazuje na používání anglického jazyka jako hlavního výukového jazyka ve vysokoškolských institucích.⁶⁰ Kurzy v anglickém jazyce začaly být nabízeny vysokými školami v 90. letech minulého století a po roce 2000 byly výrazně rozšířeny.⁶¹ Chowdhury a Phan ve své knize poukazují na kurzy EMI jako na výrazný ukazatel internacionalizace vysokého školství. Jejich zavedení údajně znamená pro Jižní Koreu dosažení modernizace a konkurenceschopnosti, zároveň přispívá tvorbě nových pracovních míst.⁶² Rozšíření kurzů EMI potvrdilo skutečnost, že angličtina je považována za velmi cenný zdroj, který si studenti mají osvojit, aby uspěli nejen v akademických sférách, ale také obstáli v globalizovaném světě.⁶³ Od studentů se tak vyžaduje, aby absolvovali určitý počet těchto kurzů pro úspěšné dokončení studia a zároveň je vyžadováno, aby nově přijatí vyučující kurzy EMI vyučovali.⁶⁴

Procento EMI kurzů v celkovém množství kurzů nabízených univerzitami stoupl z 2,2 % v roce 2002 na 19,9 % v roce 2019. Některé významné univerzity dokonce nabízejí širokou škálu kurzů vyučovaných pouze v anglickém jazyce. Jsou to např. UNIST (100 % všech kurzů), Korea University (38 %), Yonsei University (32 %).⁶⁵ Rozšíření kurzů EMI má za cíl motivovat studenty k ovládnutí angličtiny jako důležitého jazykového kapitálu. Dále má motivovat k dosahování akademických úspěchů a připravování se na konkurenceschopný trh práce.⁶⁶ Na druhou stranu častým tématem v oblasti studia angličtiny jsou negativní dopady na samotného studenta, který může pociťovat přílišnou zátěž či vinu za svou omezenou jazykovou zdatnost.⁶⁷ Během posledních dvou desetiletí se EMI dostalo podpory jihokorejské vlády, zároveň však negativních reakcí ze strany studentů učitelů, i veřejnosti.⁶⁸

Po zavedení EMI bylo provedeno velké množství studií, které si kladly za cíl získat zpětnou vazbu ze strany studentů či profesorů, týkající se právě kurzů EMI. Vznikla řada studií, které nashromáždily pozitivní ohlasy a na základě toho poté prezentovaly pozitivní výsledky.

---

⁶⁰ Bolton, Ahn, Botha & Bacon-Shone (2023), s. 465

⁶¹ Kim (2017). *English Medium Instruction in Korean Higher Education: Challenges and Future Directions*, s. 53

⁶² Choi (2021), s. 2 cituje.

Chowdhury a Phan (2014) *Desiring TESOL and International Education: Market Abuse and Exploitation*

⁶³ Choi (2021), s. 2

⁶⁴ tamtéž, s. 3

⁶⁵ tamtéž, s. 4 cituje: Segye Ilbo 2019

⁶⁶ Choi (2021), s. 4 cituje:

De Costa, Park & Wee (2019). *Linguistic Entrepreneurship as Affective Regime: Organizations, Audit Culture, and Second/foreign Language Education Policy*

⁶⁷ Choi (2021), s. 4-5

⁶⁸ Bolton, Ahn, Botha & Bacon-Shone (2023), s. 480

Výzkumy s takovými výsledky jsou však v menšině. Převažuje literatura, která popisuje problémy spojené s EMI.⁶⁹

Příkladem je výzkum z roku 2012 (Cho), který zjišťoval efekt implementace EMI na univerzitě zaměřené na vědu a inženýrství, kde bylo velké procento kurzů vyučováno anglicky. Anglické kurzy byly zavedeny bez konzultace s vyučujícími či studenty a vyvolaly negativní reakce ze strany profesorů. Studenti a profesori si stěžovali na neefektivitu kurzů a špatné studijní výsledky zapříčiněné omezenou jazykovou zdatností.⁷⁰ Další důležitý výzkum z roku 2014 (Kim, Tartar, Choi), zaměřený na univerzitu, kde korejsí studenti přichází do kontaktu se zahraničními studenty, poukazuje na: „*nedostatek sebejistoty v aktivitách EMI a interakci s mezinárodními studenty.*“⁷¹ Bolton, Ahn, Botha a Bacon-Shone ve své práci zmiňují kritiku od Parka, kde se poukazuje na negativní emoce, které studenti pociťují, když s angličtinou přicházejí do styku, konkrétně nervozitu a vyhýbání se situacím, kdy je potřeba používat angličtinu.⁷² Také uvádějí, že Park popisuje zavedení EMI jako: „*součástí drastické neoliberalizace korejského vysokého školství, ve které jsou univerzity, dříve vnímané jako stabilní centra akademické autority, nyní pod tlakem, aby se přizpůsobily logice trhu a strategizovaly své cíle tak, aby aktivněji splňovaly požadavky kapitálu*“⁷³

Na druhou stranu jsou i studie prezentující spíše pozitivní výsledky. Tato studie se zaměřila na kurzy EMI vyučované na elitních korejských univerzitách. Konkrétně se jednalo o Seoul National University, Korea University, Yonsei University a výše zmíněnou korejskou technickou univerzitu KAIST. Celkem 1333 studentů těchto univerzit odpovídalo v dotaznících na otázky, týkající se jak samotných kurzů, tak své znalosti angličtiny. Je zajímavé, že většina studentů těchto prestižních institucí odpovídala sebevědomě, když byli tázáni na úroveň své znalosti angličtiny. Přibližně 70 % studentů ohodnotilo své schopnosti jako *docela dobré, dobré a velmi dobré* a pouhé 1 % dotazovaných ohodnotilo své schopnosti jako *nulové*. Zbytek použil ke svému sebehodnocení úroveň znalosti angličtiny: *pouze pár vět a malé*, z čehož lze vyvodit, že jejich znalost je minimální.⁷⁴ Podobným způsobem studenti ohodnotili také

---

⁶⁹ Bolton, Ahn, Botha & Bacon-Shone (2023), s. 470

⁷⁰ Bolton, Ahn, Botha & Bacon-Shone (2023), s. 470 cituje:

Cho (2021). *English-medium instruction in the university context of Korea: Tradeoff between teaching outcomes and media-initiated university ranking*

⁷¹ Kim, Tartar a Choi (2014). *Emerging culture of English-medium instruction in Korea: Experiences of Korean and international students. Language and Intercultural Communication*, s. 454

⁷² Bolton, Ahn, Botha & Bacon-Shone (2023), s. 471-472 cituje: Park (2017). *English as the medium of instruction in Korean higher education: Language and subjectivity as critical perspective on neoliberalism*, s. 88

⁷³ tamtéž – primární zdroj nebyl dohledatelný

⁷⁴ Bolton, Ahn, Botha & Bacon-Shone (2023), s. 475

komunikační dovednosti svých učitelů, přičemž jejich písemný projev hodnotili lépe než jejich mluvený projev.⁷⁵ Dalším zkoumaným jevem bylo, co konkrétně studenti považují za nejtěžší aspekt EMI. Z průzkumu vyplynulo, že se jedná o texty ke čtení, jež způsobují největší problémy, konkrétně jsou to akademické články a knihy. Psaní akademických esejí vybrali studenti jako nejobtížnější aktivitu v angličtině. Jako podobně náročné studenti hodnotili mluvení s profesory/vyučujícími/lektory a prezentování před třídou.⁷⁶ Výzkum se rovněž dotazoval na využití angličtiny ve volném čase. Studenti uvedli, že angličtinu využívají k vyhledávání na internetu, cestování do zahraničí, online komunikaci, hraní her atd.⁷⁷ Rovněž 55 % respondentů vyjádřilo souhlas se zavedením EMI. Výhody vidí v lepší přípravě na mezinárodní komunikaci, lepší přístup k akademické sféře, více budoucích příležitostí. Naopak 23,7 % vyjádřilo nesouhlas. Ti si stěžovali na nedostatečnou kompetenci profesorů a skutečnost, že EMI jim nijak nepomohlo zlepšit jejich jazykové kompetence v angličtině. Výzkum tedy prokazuje spíše smíšené pocity studentů. I tak třeba poznamenat, že vyšší procentuální zastoupení (více než polovina) tvoří respondenti, kteří v zavedení EMI vidí přínos. Oproti tomu respondenti, kteří v zavedení EMI přínos nevidí, jsou v menšině (přibližně čtvrtina).⁷⁸

Nutno však mít na vědomí, že tento výzkum se zaměřoval na studenty z nejprestižnějších univerzit v zemi, proto se výsledky nedají považovat za reprezentující pro všechny univerzity v Jižní Koreji. Studenti na těchto školách totiž museli dosáhnout nejvyšších skóre ve zkouškách *sunŭng* včetně angličtiny. Je totiž pravděpodobné, že ostatní univerzity nemají kurzy EMI na takové úrovni jako univerzity v tomto výzkumu, a proto spokojenost s EMI (ve výzkumu více než poloviční) bude pravděpodobně nižší. Přesto je pozoruhodné, že se studenti k angličtině vyjadřovali spíše sebevědomě. To je poněkud v rozporu s výše zmíněnou kritikou Parka (2017), který prezentoval představu o úzkostlivém a nekompetentním stereotypu studenta angličtiny v Jižní Koreji.⁷⁹

Za zmínku rozhodně stojí studie prováděná na soukromé korejské univerzitě ve formě otevřeného dotazníku, který byl zodpovězen celkem 159 studenty.⁸⁰ Studenti byli dotazováni např. na to, co pro ně angličtina znamená, a jaký mají názor na EMI kurzy. Z jejich odpovědí

---

⁷⁵ Bolton, Ahn, Botha & Bacon-Shone (2023), s. 476

⁷⁶ tamtéž, s. 476-477

⁷⁷ tamtéž, s. 479-480

⁷⁸ tamtéž, s. 479-481

⁷⁹ tamtéž, s. 484

⁸⁰ Autorem studie je Lee Jin Choi (2021), který neuvedl, o jakou univerzitu se jednalo, pouze že jde o soukromou korejskou univerzitu, která je mezi nejlepšími 10 univerzitami v Jižní Koreji.

je zřejmé, že vnímají angličtinu jako nejcennější prostředek v jihokorejské společnosti a rovněž poukázali na roli angličtiny, jako klíčové hodnotící kritérium pro vstup na privilegovanou univerzitu⁸¹ či dosažení vysoké pracovní pozice. Celkem 80 % uvedlo, že cílem učení se angličtiny před vysokou školou je příprava na *sumŕng* a vstup na dobrou univerzitu. Při dotázání na své cíle ve studiu angličtiny na univerzitě více než dvě pětiny (43,4 %) uvedly, že je to úspěšné složení TOEIC nebo TOFEL. Tyto testy jsou jednou z nejdůležitějších kvalifikací, které se vyžadují při náboru nových absolventů. Celkem 75 % dotazovaných uvedlo, že angličtinu studují pravidelně, průměrně 5,9 hodin týdně. Z těchto výsledků je jednoznačné, že studentům jde hlavně o dosažení měřitelné kompetence v angličtině za účelem sociálního postupu v současné společnosti.⁸²

Jejich vztah k angličtině byl také součástí výzkumu. Respondenti měli uvést, co se jim vybaví jako první, když se řekne „angličtina“ a kromě obvyklých slov jako *gramatika, TOELF/TOEIC, práce, univerzita* atd. uvedli slova citově zbarvené, přičemž 86,2 % těchto slov bylo negativních. Mezi těmito slovy se vyskytlo: *nejistota, úzkost, zoufalství, těžká práce a zlost*. Rovněž více než třetina označila roli angličtiny ve svých životech jako překážku v úspěchu či břemeno. Vyjádřili svou frustraci z nespravedlnosti, neboť přístup ke kvalitnímu vzdělání je ovlivněn sociálními třídními nerovnostmi.⁸³ Rovněž poukázali na obtížnost EMI kurzů a znevýhodnění studentů s nižší úrovní anglického jazyka.⁸⁴

Tento výzkum potvrzuje, že studium angličtiny je spojeno s nerovnostmi v sociální struktuře společnosti, což ve studentech vyvolává negativní pocity, zoufalství, úzkosti a odpor vůči angličtině. Navíc se cítí pod tlakem, neboť se od nich očekává určitá úroveň odbornosti, aby se stali legitimními členy akademických a profesních sfér.⁸⁵

Jak je patrné, studie zaměřené na EMI vykazují různorodé výsledky, a proto jsou právě EMI a jejich efektivita součástí mého dotazníkového šetření v praktické části práce.

---

⁸¹ V Koreji se klade opravdu velký důraz na to, na jaké univerzitě kdo studoval. Prestiž univerzity může mít přímo vliv na získání určité pracovní pozice.

⁸² Choi (2021), s. 8-10

⁸³ Neboť ne všichni si mohou dovolit soukromé vzdělání, viz kapitola 2

⁸⁴ Choi (2021), s. 8-10

⁸⁵ tamtéž, s. 10-11

8. „Self-efficacy“ („sebeúčinnost“) studentů

Konceptem, který je rovněž významný z hlediska studia angličtiny v Koreji je *self-efficacy*, do češtiny se dá přeložit jako „sebeúčinnost“, a dá se definovat jako osobní úsudek o svých schopnostech.⁸⁶

Sebeúčinnost odkazuje na vlastní individuální pocíťovanou schopnost plnit úkoly nezbytné k dosažení cílů.⁸⁷ Sebeúčinnost hraje důležitou roli ve vzdělávání, neboť ovlivňuje nejen učení studentů, ale také jejich motivaci. Má vliv na způsob lidského přemýšlení a cítění. Studenti, kteří mají nízkou míru sebeúčinnosti mají tendenci úkoly vnímat jako příliš namáhaví. Studenti s vysokou mírou mají tendenci se více učit a využívat efektivních strategií učení, aby efektivně zvládali své akademické povinnosti. Z toho vyplývá, že sebeúčinnost je indikátorem akademického výkonu vysokoškolských studentů.⁸⁸ Faktory ovlivňující sebeúčinnost jsou osobnost, společenské postoje, hodnoty, sociální normy a kultura.⁸⁹ Stankovova studie z roku 2010 poukazuje na skutečnost, že studenti z východoasijských zemí dosahují akademických úspěchů, ale provázejí je při tom pocíť úzkosti a postrádají důvěru v sebe sama.⁹⁰ Rovněž vyšlo najevo, že studenti ze společností ovlivněných konfucianismem mají kromě nízké sebedůvěry také nízkou úroveň sebeúčinnosti v porovnání s Evropany.⁹¹ Vysvětlení tohoto jevu je řada, jedním z nich je kolektivistická orientace konfuciánských společností, která lidi vede k tomu, aby se vyhýbali příliš vysokému sebehodnocení. Pro tuto kulturu je důležité vzdělání a akademický úspěch, zároveň zdůrazňuje důležitost vztahů, rodiny a společenskou harmonii.⁹² Tyto kulturní rysy naznačují, že jednotlivci neusilují o dosažení úspěchu pouze pro sebe sama, ale také čest své rodiny a celé společnosti.⁹³

Byla provedena studie, která je přímo zameřena na sebeúčinnost v souvislosti s jazykovou úrovní angličtiny vysokoškoláků v Koreji. Zaměřuje se na výsledky TOEFL. 29 studentů

---

⁸⁶ Im (2018). *Self-efficacy, Culture, and English Proficiency of University Students in South Korea*, s. 111

⁸⁷ Im, (2018), s. 112 cituje:

Bandura (1997). *Self-efficacy: The Exercise of Control*

⁸⁸ Im (2018), s. 112-115

⁸⁹ tamtéž (2018), s. 115

⁹⁰ Im (2018), s. 115-116 cituje:

Stankov (2010). *Unforgiving Confucian Culture: A Breeding Ground for High Achievement, Anxiety and Self-Doubt?*

⁹¹ Im (2018), s. 116 cituje:

Wilkins (2004). *Mathematics and Science Self-concept: An International Investigation*.

⁹² Im (2018), s. 116

⁹³ Im (2018), s. 117 cituje:

Huang & Leung (2005). *Deconstructing Teacher-centeredness and Student-Centeredness Dichotomy: A Case Study of a Shanghai Mathematics Lesson*

zúčastněných v této studii dosáhlo skóre 110 a výše, přičemž nejvyšší možné skóre je 120. Byli požádáni o ohodnocení své znalosti angličtiny na stupnici 1-5 (čtení, psaní, mluvení a poslech). Následně se studie zaměřila na chyby v textech napsaných studenty. Jejich vysoké skóre TOEFL není to jediné, co dokazuje jejich vysokou úroveň angličtiny. Z analýzy textů, které studenti v rámci výzkumu napsali, byla vyměřena přesnost 99.5 %. V textech se vyskytovaly pouze malé chyby, například v psaní velkých písmen, interpunkci a pravopisu. Nejvíce studenti chybovali v psaní velkých písmen. Vyměřená přesnost však potvrzuje schopnost vyjadřovat se plynně anglicky, avšak tato skutečnost je jistě značně ovlivněna tím, že 90 % respondentů má zkušenost s pobytem v zahraničí. Zajímavé však je, že průměrné hodnocení sebeúčinnosti těchto neobyčejně nadaných studentů bylo 3,8 z 5 (76,8 %), což je poměrně nízká úroveň, když vezmeme v potaz jejich vysoké TOEFL skóre, zkušenost s pobytem v zahraničí a „přehlédnutelné“ chyby v psaném textu. Podle směrnic TOEFL pro interpretaci testových výsledků jsou tito studenti označeni za *zdatné uživatele jazyka* nebo *téměř rodilé mluvčí*, ale sami měli tendence hodnotit své schopnosti níže.⁹⁴

Příčinou tohoto jevu je právě silná tendence Korejců ke kolektivismu. Jednotlivec může svůj individuální úspěch vnímat negativně. Tato studie má však určitá omezení, neboť lidé sami sebe nemohou ohodnotit objektivně, navíc (zejména lidé z východoasijských kultur) mají tendenci k předstírání skromnosti. Navíc často je hlavním důvodem studia angličtiny získání vysokých skóre při testování a studenti se učí strategie, jak dosáhnout vysokých skóre v TOEFL. Proto i přes jejich výborný výsledek mohli účastníci vnímat své dovednosti jako nízké.⁹⁵

---

⁹⁴ Im (2018), s. 118-122

⁹⁵ tamtéž, s. 125

9. Odlišnosti mezi korejštinou a angličtinou ovlivňující úroveň jazykové kompetence

Vyučování angličtiny v korejském kontextu s sebou přináší určité obtíže. Angličtina je lingvisticky velmi vzdálena korejštině, což může být jedním z důvodů, proč je pro korejské studenty obtížné angličtinu ovládat. Nutno však podotknout, že odlišností je obrovské množství, vybrala jsem proto jen několik nejzákladnějších. Na tyto základní odlišnosti bych se ráda zaměřila v této závěrečné kapitole teoretické části práce.

Původ korejštiny není zcela vyjasněn, ale nejčastěji se uvádí, že spadá do rodiny uralsko-altajských jazyků, zatímco angličtina spadá pod indo-evropskou jazykovou rodinu, přičemž tyto dvě jazykové rodiny nemají prakticky žádnou spojitost.⁹⁶

Nyní stručně představím hlavní rozdíly, které podle mého názoru nejvíce ovlivňují akvizici angličtiny Korejci.

9.1 Pravopis

Písmo angličtiny a korejštiny je zcela rozdílné, navíc mají poměrně komplikovaný pravopis. Komplexita anglických slov v hláskování a zvukové korespondenci je jedním z nejobtížnějších aspektů angličtiny, s kterými se Korejci potýkají. V pravopisu korejštiny každé písmeno odpovídá zvukové jednotce (fonému). Anglické písmeno nebo grafém je naopak vyslovováno různými způsoby v závislosti na slově, tedy nemá jediný zvuk či grafém.⁹⁷

9.2 Fonetické rozdíly

Plozivní, frikativní a afrikátní souhlásky jsou v korejštině neznělé, zatímco v angličtině jsou páry znělých a neznělých. Právě proto představují znělé souhlásky (např. b, d, g) pro Korejce problém ve výslovnosti. Navíc pro ně neexistují labiodentální souhlásky, jako /f/. Rovněž mají Korejci potíže s rozlišováním /l/ a /r/, kde funguje podobný princip jako se znělými a neznělými. V korejštině sice existují zavřené slabiky např. slabičný vzorec CVC, tedy souhláska-samohláska-souhláska, jenž je typický pro korejštinu, ale v angličtině je běžné, že po sobě následují i tři souhlásky, což pro Korejce představuje značný výslovnostní problém. Příklad

---

⁹⁶ Jo (2008), s. 376

⁹⁷ Cho (2004), s. 32

samohlásky, která v korejštině neexistuje, a tudíž je obtížná na vyslovení je /ɔ/, přičemž Korejci mají tendenci zaměnit ji za /o/.⁹⁸

9.3 Rozdíly v morfologii

Rozdíly v morfologii nejsou tak velké, neboť korejská morfologie je bohatší než anglická. Potíže může činit systém anglických časů a další odlišnosti. Skloňování a ohýbání je Korejcům cizí, proto často chybují ve shodě podmětu a přísudku, takže často vynechávají koncovky vzniklé ohýbáním.⁹⁹

9.4 Rozdíly v syntaxi

Slovosled SVO (podmět-přísudek-předmět) je typický pro angličtinu a slovosled SOV (podmět-předmět-přísudek) je typický pro korejštinu. Korejec tedy při učení angličtiny musí přesouvat přísudek na jinou pozici ve větě než v korejštině, což je pro něj neobvyklé. Dalším rozdílem je, že v korejštině přívlastek předchází slovu určovanému, např. „rychle běhat“, zatímco v angličtině tomu bude naopak, tedy „běhat rychle“. Stejně tak mají korejšti studenti tendenci příslovečným určením času a místa zahájit větu, takže korejský slovosled bude vypadat jako: „Večer v parku já jsem psa venčil“, či dát ho přímo za podmět, tedy: „Já jsem večer v parku psa venčil“. V anglické větě by příslovečná určení byla zpravidla až na konci věty.¹⁰⁰

9.5 Kulturní rozdíly

Mnoho korejských studentů se s angličtinou seznamuje pomocí učení se nazpaměť, poslouchání, čtení, pozorování a napodobování, proto pro ně bývá připojení se k diskuzi nebo debatě spojeno s nejistotou a studem. Navíc mají tendenci vyjadřovat své myšlenkové pochody zdrženlivým, nepřímým a obecným způsobem, aby neurazili ostatní. Tento jev úzce souvisí s vlivem konfuciánského učení, kde je střídmost a sebeovládání považováno za největší ctnost.¹⁰¹

Důležitým aspektem korejské kultury je upřednostňování skupiny nad individualitou, konkrétně je to rodina a společnost, co je favorizováno před jednotlivcem. Tuto skutečnost můžeme pozorovat nejen ve smýšlení, ale také ve všeobecných normách. Příkladem může být

---

⁹⁸ Cho (2004), s. 33

⁹⁹ tamtéž

¹⁰⁰ tamtéž

¹⁰¹ tamtéž, s. 34

pořadí příjmení-křestní jméno, v němž se uvádí korejská jména, a které zdůrazňuje důležitost rodiny. Dalším příkladem je nahrazování slova „moje“ slovem „naše“, např. místo „moje matka“ se používá výraz „naše matka“. ¹⁰²

Co může způsobit častá nedorozumění v komunikaci s anglickými mluvčími, je způsob odpovídání na záporné otázky. Na otázku „Nelíbilo se ti to?“, anglický mluvčí odpoví „Ano, líbilo se mi to“ nebo „Ne, nelíbilo se mi to“. Na tu samou otázku však korejský mluvčí odpoví „Ano, nelíbilo se mi to“ nebo „Ne, líbilo se mi to“. Stává se tak, že korejský mluvčí zvolí formu, která se používá v jeho jazyce, i když zrovna mluví anglicky. ¹⁰³

Montoya popsal typické chování asijských studentů v různých situacích, které mohou ve třídě nastat, a sestavil tak jakýsi návod pro učitele angličtiny ¹⁰⁴, aby lépe porozuměli chování svých studentů. ¹⁰⁵

Popsal, že někteří studenti se mohou vyhýbat očnímu kontaktu a mluvit tiše, což nemusí nutně znamenat nedostatek sebevědomí, ale spíše vyjádření respektu k učiteli. Mají strach ze zesměšnění před třídou, když udělají chybu. Odpovídají krátce, vyjadřují se nepřímo, vyhýbají se odpovídání dobrovolně, což může být považováno za vytahování se. Skromnost a sebekritika je velmi oceňována, proto se někteří studenti mohou cítit nepříjemně, pokud jsou před třídou chváleni. ¹⁰⁶

V neposlední řadě stojí za zmínku také frustrace studentů plynoucí z neschopnosti vyjádřit své myšlenky anglicky, přičemž nejde pouze o náročnost angličtiny jako takové, ale rovněž o pomyslnou „díru“ mezi jejich schopností vyjadřovat se anglicky a mentální vyspělostí. Může totiž docházet k přesvědčení studentů, že jejich neschopnost vyjádřit se anglicky by vedla k přesvědčení ostatních, že nejsou dostatečně vyspělí či inteligentní. Proto může docházet ke ztrátě zájmu o angličtinu a ztrátu sebejistoty. ¹⁰⁷

---

¹⁰² Cho (2004), s. 34

¹⁰³ tamtéž, s. 34-35

¹⁰⁴ Nutno podotknout, že se jedná o dokument z roku 2002, tudíž některé informace již nemusí být validní, avšak určité situace jsou zapříčiněny něčím, co je hluboko zakořeněno v kultuře, takže je velmi pravděpodobné, že se ve třídách dodnes s podobnými situacemi setkávají.

¹⁰⁵ Cho (2004), s. 35 cituje: Montoya. (2002). *Historical background and Issues of Japanese People in the United States*

¹⁰⁶ tamtéž

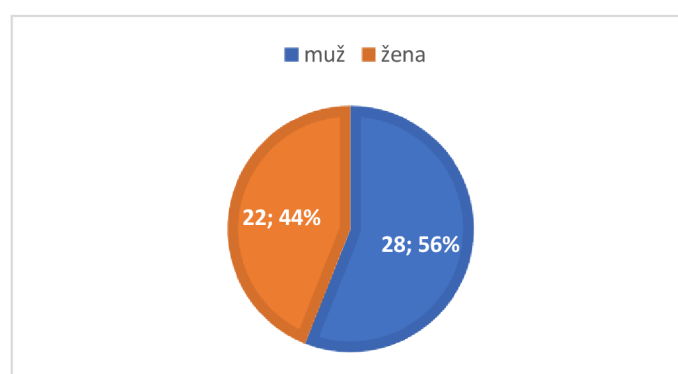
¹⁰⁷ Cho (2004), s. 35

10. Dotazníkové šetření

Dotazníkové šetření je metodou, kterou jsem zvolila pro svůj výzkum v praktické části práce. Dotazník byl vypracován ve dvou jazykových variantách, v korejštině a angličtině. Respondenti měli možnost odpovídat v korejštině, přesto řada z nich odpovídala anglicky. Všechny otázky byly nepovinné, tudíž se v pár případech stalo, že respondenti určitou otázku přeskočili. Celkem se dotazníkového šetření zúčastnilo 50 lidí. Snažila jsem se, aby byl dotazník záživný a otázky položeny co nejužitečněji. Podařilo se mi získat řadu zajímavých odpovědí, které budu prezentovat níže. Data pro dotazník byla shromažďována po dobu 7 dnů, od 13.4.2024 do 20.4.2024. Celkem bylo položeno 30 otázek.

10.1 Vyhodnocení dotazníkového šetření

Respondenty jsem získala díky svým kontaktům přímo v Koreji. Rozeslala jsem dotazníky korejským známým a přátelům, které jsem požádala, aby dotazník dále rozšířili mezi své známé, tedy metodou snow-ball. Všichni respondenti jsou vysokoškolskými studenty, nebo čerstvě vystudovaní, přičemž v rámci úvodních otázek měli uvést své obory na univerzitách. Nutno podotknout, že celkem 12 respondentů uvedlo jako svůj obor anglický jazyk a literaturu. Ostatních 38 lidí vykazuje rozmanitou škálu studijních oborů, např. chemie, informatika, policejní akademie, energetické a elektronické inženýrství atd. Věkové rozmezí respondentů je 19-27 let, přičemž v dotazníku nebylo specifikováno, jestli mají uvádět mezinárodní, či korejský věk.¹⁰⁸ Jelikož korejské počítání věku bylo zrušeno a většina mladých lidí svůj věk počítá mezinárodně, lze předpokládat, že uváděli právě mezinárodní věk. Co se týče pohlaví respondentů, jak můžeme vidět níže na grafu, zúčastnilo se celkem 28 mužů a 22 žen.

Graf 1 pohlaví

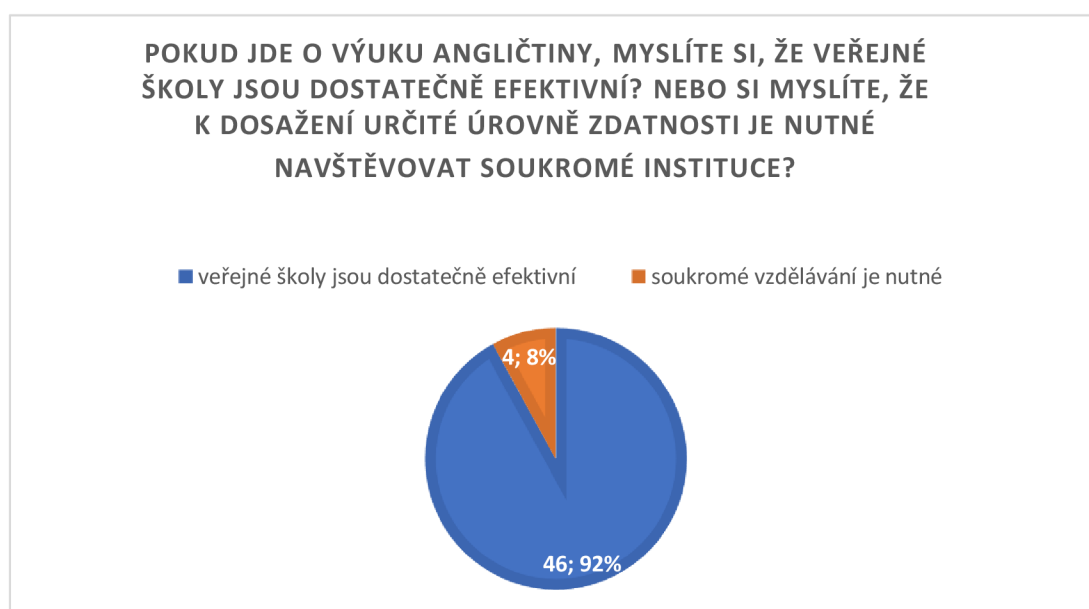
¹⁰⁸ V Koreji fungoval odlišný systém počítání věku, kdy dítě hned po narození mělo jeden rok. V roce 2023 byl však tento systém zrušen a nyní platí standardní celosvětový systém.

10.1.1 Soukromá výuka

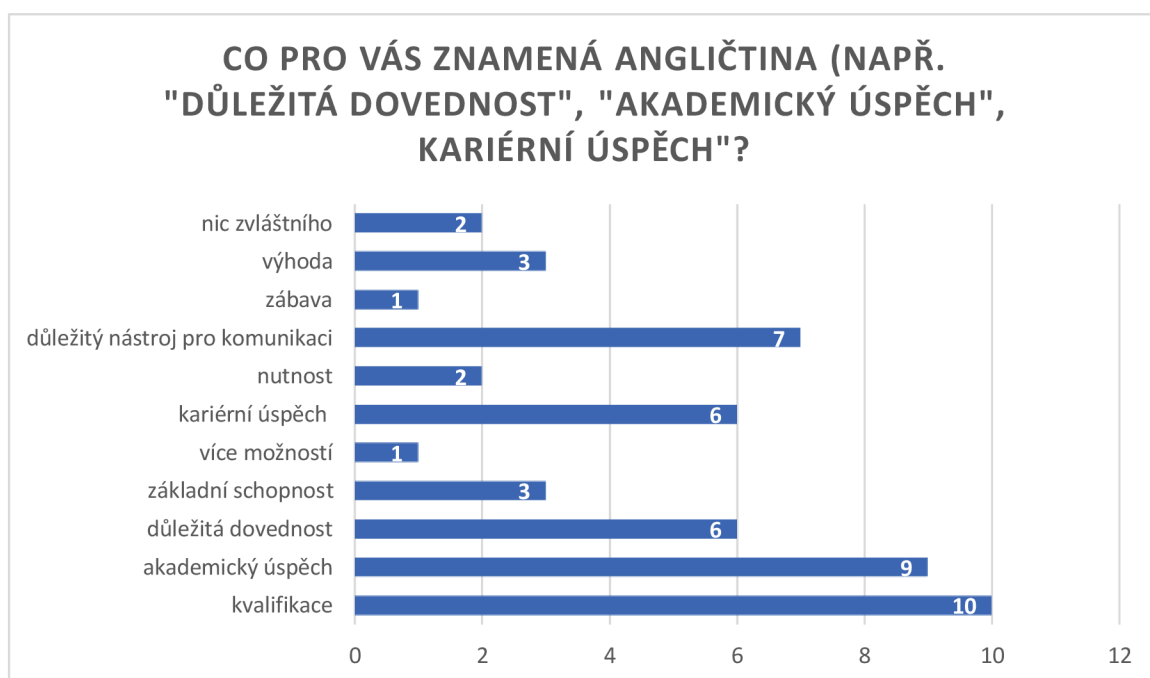
Graf 2 soukromá výuka

Nejprve jsem se tázala na zkušenost se soukromou výukou angličtiny. Jak můžeme vidět na grafu 2, většina respondentů (90 %) se soukromou výukou zkušenosti má. Dá se říci, že to není příliš překvapivým výsledkem, když vezmeme v potaz důležitost soukromé výuky v Koreji, o které jsem mluvila v kapitole 2. Na tuto otázku navazovala další otázka týkající se efektivity výuky na veřejných školách (viz graf č. 3). Odpovědi dokazují, že opět většina sdílí názor, že k dosažení určité úrovně zdatnosti je nutné navštěvovat soukromé vzdělávací instituce.

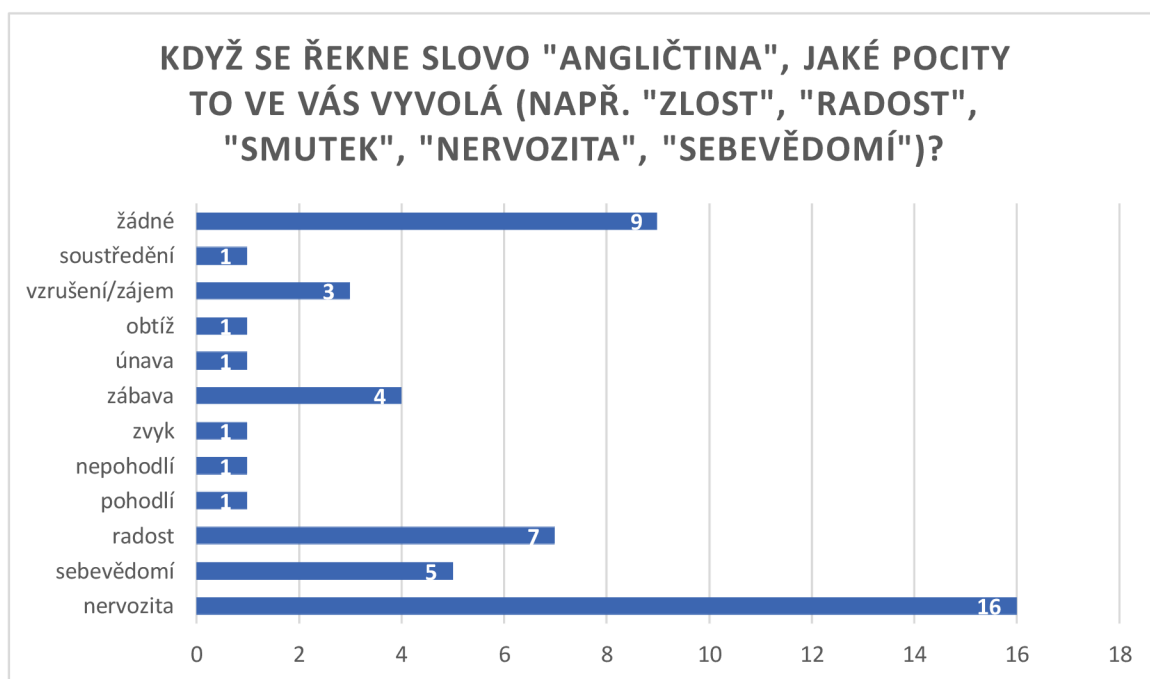
Graf 3 efektivita veřejného vzdělávání

10.1.3 Osobní postoj k angličtině

Graf 4 postoj k angličtině

Následovala otevřená otázka, kde měli respondeti možnost vypsát, co pro ně samotná angličtina znamená. Nejčastější odpovědí bylo *sňpček*, což jsem v grafu přeložila jako *kvalifikaci*. Přesněji se však jedná spíše o to, že vnímají angličtinu jako jakýsi nástroj, který zvýší šanci k jejich potenciálnímu zaměstnání. Jinými slovy ovládnutí angličtiny, které prokáží např. výsledkem z některého ze standardizovaných testů, jim pomůže k získání zaměstnání. Následovaly odpovědi jako: *akademický úspěch*, *důležitý nástroj pro komunikaci*, *kariérní úspěch* a *důležitá dovednost*. Na grafu 4 můžeme vidět všechny odpovědi, které se v dotazníku vyskytovaly a jejich četnost.

Graf 5 emoce vyvolané angličtinou

Další, opět otevřená otázka se rovněž týkala postoje k angličtině jednotlivých respondentů, konkrétně jsem se tázala na emoce, které to v nich vyvolá, pokud slyší slovo „angličtina“. Jak můžeme vidět na grafu 5, nejčastější odpovědi byla *nervozita*. Ve výzkumu zmíněném v kapitole 7¹⁰⁹ se studentů dotazovali na podobnou otázku a celkem 86,2 % slov, které studenti použili, byly negativní.

Odpovědi v mém dotazníku jsou víceméně smíšené. Celkem 20 lidí (40 %) použilo slova evokující pozitivní emoce. Jsou to: *vzrušení/zájem*, *zábava*, *pohodlí*, *radost* a *sebevědomí*. Na druhou stranu 19 lidí (38 %) použilo slova evokující negativní emoce. Jsou to: *obtíž*, *únava*, *nepohodlí* a *nervozita*. 9 lidí (18 %) navíc uvedlo, že angličtina v nich žádné reakce nevyvolává a 2 (4 %) použili slova spíše neutrální (*soustředění* a *zvyk*).

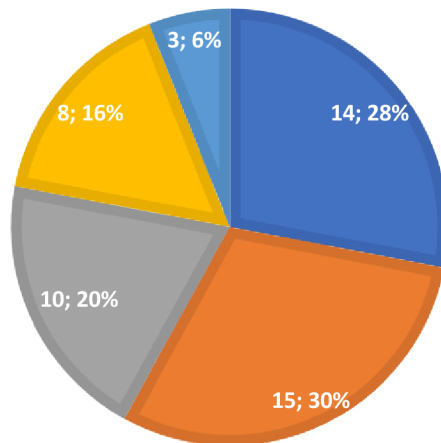
Nutno podotknout, že zmíněného výzkumu se zúčastnilo 159 studentů, tudíž je vzorek respondentů více než třikrát větší než můj. I tak je však zajímavé, že větší část mých respondentů použila slova evokující pozitivní emoce.

¹⁰⁹ Výzkum autora Choi (2021), viz kapitola 7, s. 20

JAK SE CÍTÍTE, KDYŽ MÁTE V URČITÉ SITUACI MLUVIT ANGLICKY?

■ sebevědomě ■ spíše sebevědomě ■ neutrálně ■ spíše nejistě ■ nejistě

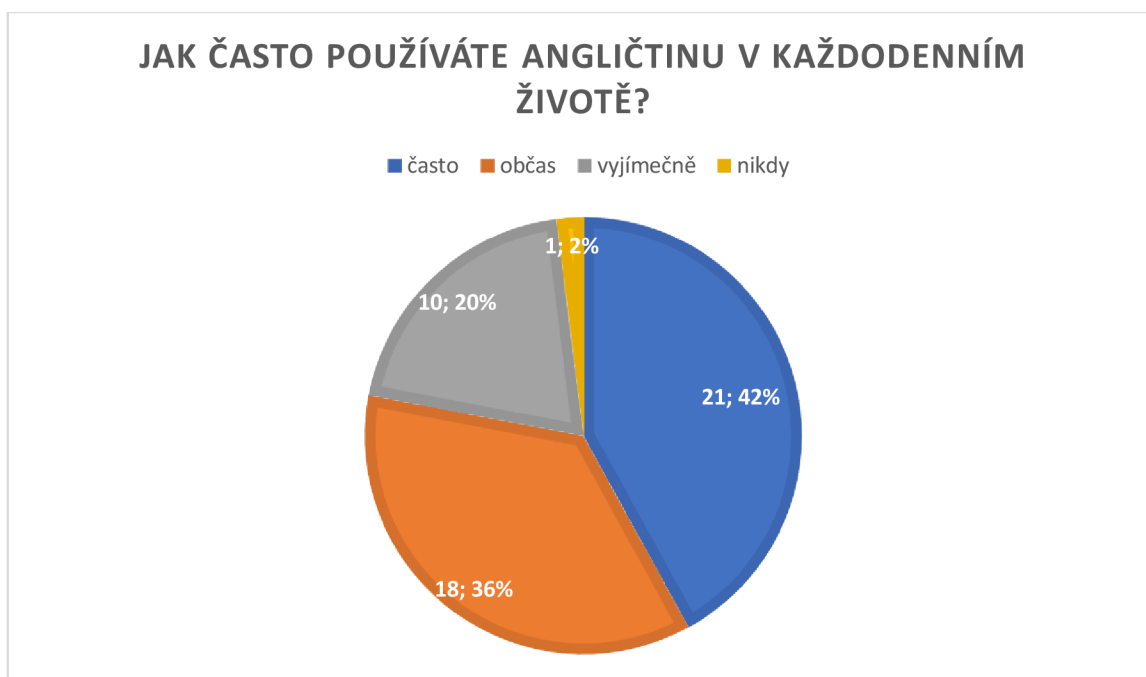
Graf 6 sebevědomí při používání angličtiny

Následující uzavřená otázka se opět týkala emocí, konkrétně emocí, které respondenti pociťují, když mají v určité situaci mluvit anglicky. Z grafu lze vyčíst, že větší část z nich se cítí sebevědomě či spíše sebevědomě (58 %) a pouze 11 z nich (22 %) se cítí nejistě či spíše nejistě.

V teoretické části jsem zmiňovala kritiku od Parka z roku 2017¹¹⁰, kde popisoval negativní emoce, které studenti pociťují, když přicházejí s angličtinou do styku, a rovněž vyhýbání se situacím, kdy je potřeba používat angličtinu. Výsledky mého výzkumu nejsou v souladu s touto kritikou a ukazují, že většina respondentů se cítí sebevědomě, spíše sebevědomě či neutrálně, když mají mluvit anglicky. Rovněž jsem se ptala na to, zda se někdy záměrně vyhnuli situaci, kdy měli použít angličtinu a pouze 35 % uvedlo, že ano, přičemž 65 % uvedlo, že ne.

¹¹⁰ Viz kapitola 7, s. 18

10.1.4 Používání angličtiny v každodenním životě

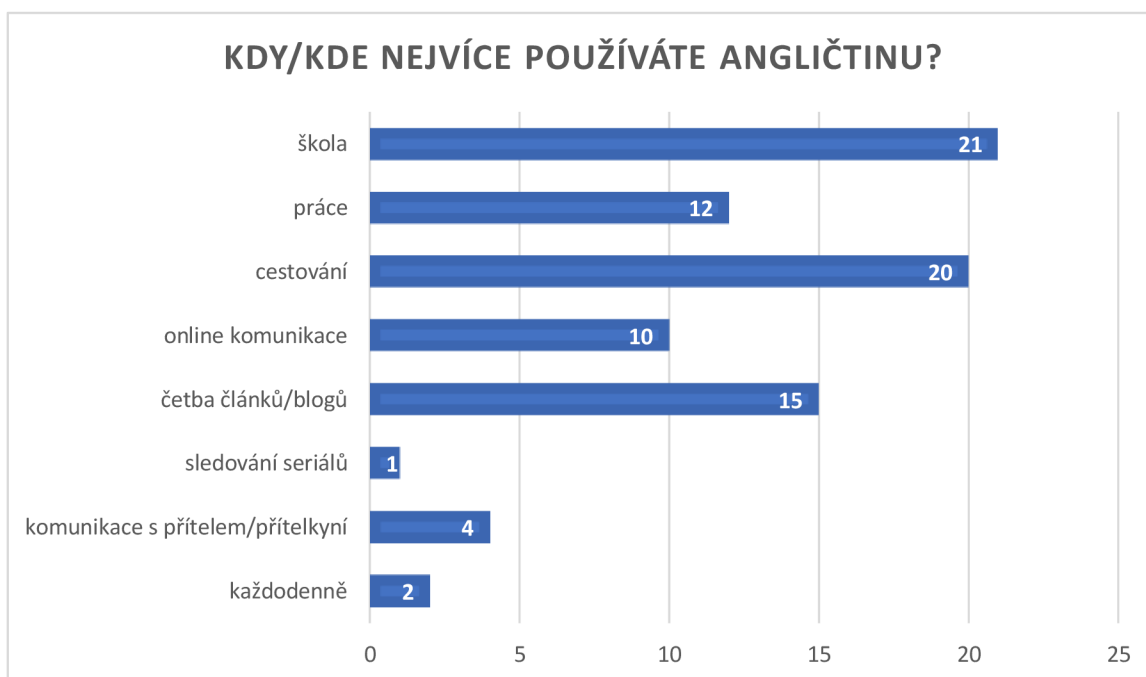
Graf 7 frekvence používání angličtiny

Poté přišla na řadu uzavřená otázka, týkající se frekvence používání angličtiny v každodenním životě, kde respondenti vybírali z možností: *často*, *občas*, *výjimečně* a *nikdy*. Z grafu je patrné, že nejvyšší počet respondentů používá angličtinu často, přičemž pouhý jeden člověk uvedl, že angličtinu nikdy nepoužívá. Je však nutno brát v úvahu, že 12 z respondentů jsou studenti anglického jazyka a literatury, tudíž s angličtinou přicházejí do styku dennodenně, takže to pravděpodobně budou právě oni, kdo zvolil možnost *často*. I tak je pozoruhodné, že ti, kteří angličtinu používají jen výjimečně nebo nikdy jsou v menšině.

V teoretické části práce zmiňuji, že podle Choie je přístup většinové společnosti k angličtině orientován spíše na získání určitých výhod vůči ostatním, než na používání jazyka v každodenním životě.¹¹¹ Toto tvrzení nemusí nutně vyvracet výsledky mého výzkumu, který je zaměřen na vysokoškolské studenty, ne na celou společnost. Ale jak jsem již zmínila, studenti anglického oboru představují značnou část vzorku mých respondentů, je tudíž možné, že proto dotazník vykazuje takové výsledky.

---

¹¹¹ Viz kapitola 1, s. 3

Graf 8 využívání angličtiny

U další otázky měli respondenti vybírat z více možností, přičemž v nabídce byla: *škola, práce, cestování, četba článků/blogů*. Jak můžeme vidět, nejvíce lidí vybralo školu a cestování. Rovněž měli možnost připsat jinou odpověď, než byla v nabídce. Jeden člověk připsal, že se nejčastěji dívá na anglické seriály, 4 lidé angličtinu používají ke komunikaci se svými přáteli/přítelkyněmi a 2 lidé dokonce uvedli, že angličtinu používají každý den.

10.1.5 Ohodnocení vlastní úrovně znalosti angličtiny

Graf 9 ohodnocení znalosti angličtiny

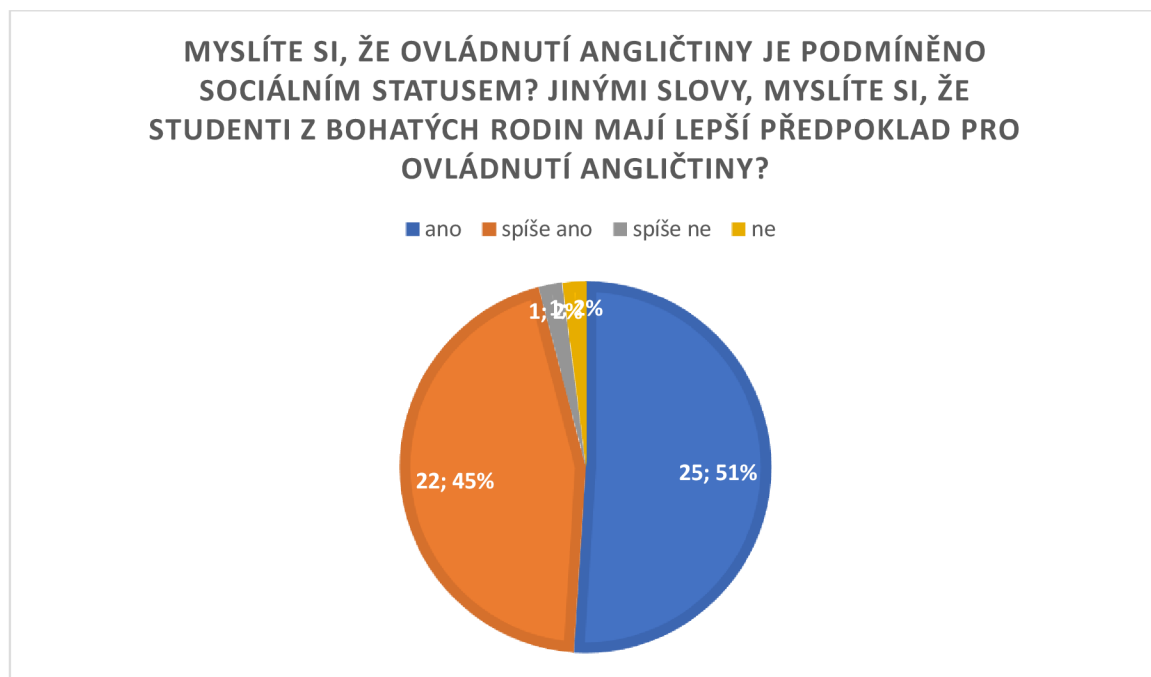
Graf 9 ukazuje výsledky vlastního ohodnocení úrovně znalosti angličtiny. Jak můžeme vyčíst z grafu, nejvíce respondentů ohodnotilo svou znalost jako 6, tudíž dalo by se říci, lehce nadprůměrnou. Když stupnici rozdělíme na dvě pomyslné půlky, zjistíme, že celkem 17 osob (34 %) použilo body od 1 do 5, což poukazuje na spíše podprůměrnou či průměrnou znalost. Rovněž zjistíme, že celkem 33 osob (66 %) použilo body od 6 do 10, což značí nadprůměrnou až vysoce nadprůměrnou znalost.

Dá se tedy říci, že tento vzorek respondentů vykazuje nadprůměrnou znalost angličtiny. Ovšem je nutno brát v potaz, že se jedná o jejich subjektivní ohodnocení, tedy to, že si myslí, že anglicky umí nadprůměrně, nemusí znamenat, že tomu tak skutečně je. Aby tyto výsledky byly průkazné, ptala jsem se v následující otázce na to, zda respondenti absolvovali některý ze standardizovaných testů angličtiny a jaké měli skóre. Celkem 29 (59,2 %) uvedlo, že některý z testů absolvovali. V další otázce mi všichni z nich ochotně sdělili, jaký test absolvovali i své skóre. Většina absolvovala TOEIC a výsledky jsou opravdu působivé. Nejvyšší možné skóre je 990 a bylo pro mne velmi překvapivým zjištěním, že se mezi respondenty našli 3, kteří dosáhli tohoto perfektního skóre. Nejnižší skóre, které se mezi odpověďmi objevilo, bylo 650. Průměrné skóre jsem vyměřila na 883. V kapitole 3.2 jsem uvedla, že průměrné skóre z TOEIC v rámci celé Koreje je 675. Opět se tedy ukázalo, že vzorek mých respondentů je v angličtině opravdu zdatný.

Zároveň je důležité v tomto kontextu připomenout studii o sebeúčinnosti studentů, kde bylo zjištěno, že studenti mají tendenci hodnotit své dovednosti jako nižší, než doopravdy jsou.

To se však v mém výzkumu neukázalo, neboť většina se ohodnotila nadprůměrně, a to samé vykazují i skutečné výsledky jejich testů.

10.1.6 Ovládnutí angličtiny a sociální status

Graf 10 ovládnutí angličtiny a sociální status

Tato uzavřená otázka si kladla za cíl zjistit, zda se prokáže to, co bylo mnohokrát zmíněno v teoretické části mé práce, a sice zda je ovládnutí angličtiny něčím, k čemu mají větší předpoklad studenti z lépe finančně situovaných rodin. Jak se dalo předpokládat, téměř všichni s tímto tvrzením souhlasili a pouzí dva lidé vybrali možnosti *ne* a *spíše ne*.¹¹²

¹¹²1 z respondentů tuto otázku přeskočil.

10.1.7 Ústní projev

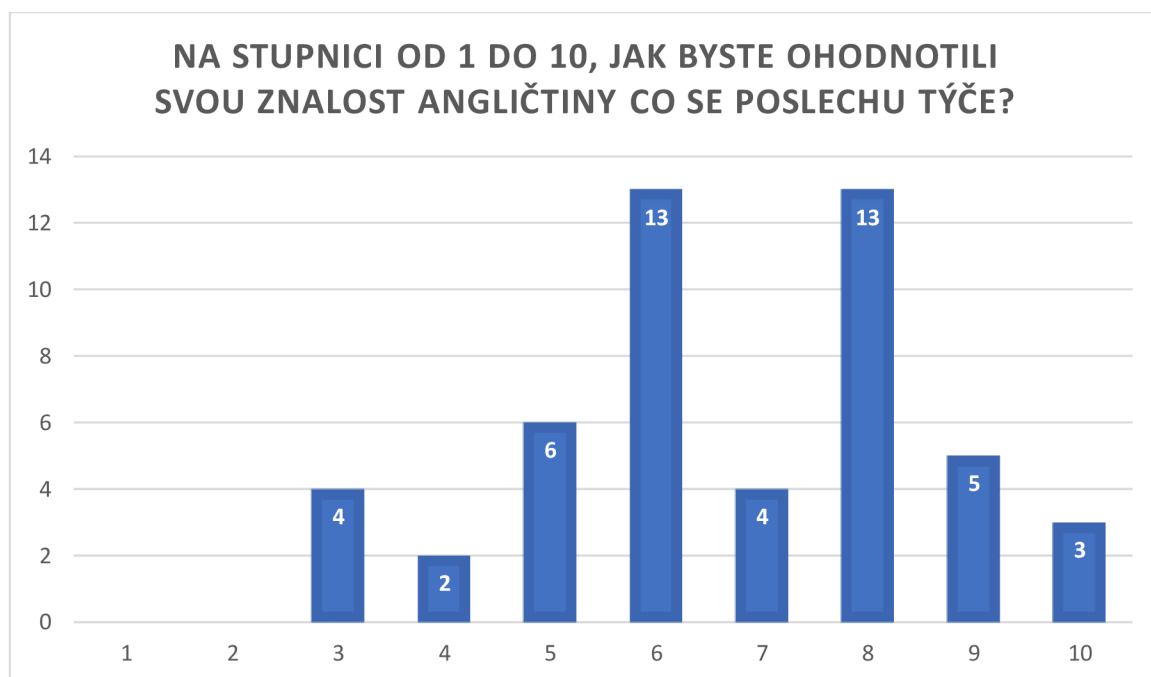
Graf 11 ohodnocení ústního projevu

Tato část dotazníku zkoumala dovednosti respondentů, co se mluveného slova týče. Převažuje nadprůměrné sebehodnocení (69 %) nad průměrným a podprůměrným hodnocením (31 %).¹¹³

V následující otázce jsem se ptala na efektivní metody pro zlepšení komunikačních dovedností, přičemž opět měli možnost vybrat z více možností a libovolně připsovat odpovědi. Je velmi pozoruhodné, že drtivá většina (88 %) vybrala jako nejefektivnější metodu *zahraniční kamarády a cestování* (42 %). Oproti tomu *absolvování kurzů, či soukromých lekcí* vybralo pouze 11 respondentů (22 %). Zdá se tedy, že i když přes všechny ty investice do soukromého vzdělávání, o kterých jsem mluvila v kapitole 2 je pro vysokoškolské studenty nejefektivnější trénovat angličtinu v praxi.

¹¹³ 2 respondenti otázku přeskočili

10.1.8 Poslech

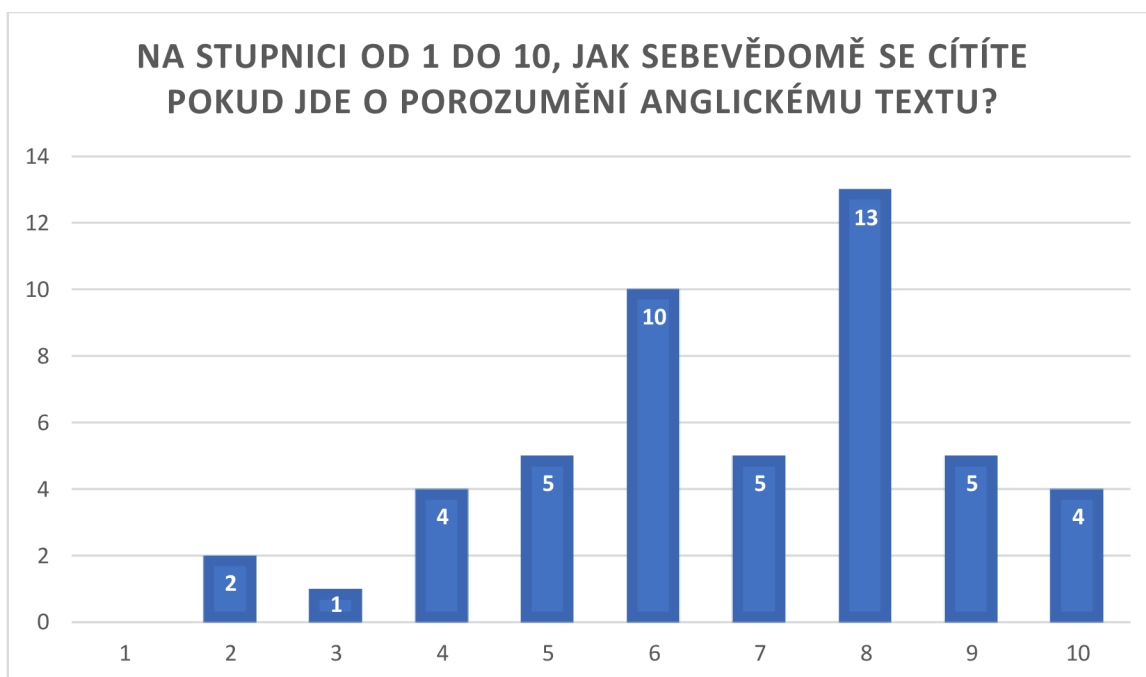

Graf 12 ohodnocení poslechu

Na řadu přišly otázky týkající se poslechu. Nejprve měli respondenti ohodnotit své poslechové dovednosti opět na stupnici od 1 do 10. Je na první pohled zřejmé, že i co se týče poslechu, většina respondentů se ohodnotila nadprůměrně. Rozdíl mezi nadprůměrným a podprůměrným sebehodnocením je o něco vyšší než v předchozí části, z čehož vyplývá, že poslech je pro respondenty méně problematický než ústní projev.

V následující otázce respondenti uváděli, co jim nejvíce pomáhá při zlepšování poslechových dovedností, přičemž měli možnost vybrat více odpovědí a připisovat další. Nejčastější odpovědí (78 %) bylo *sledování filmů, seriálů či televizních programů*, dále *online studijní materiály* (28 %) a *podcasty* (24 %).

10.1.9 Čtení

Graf 13 ohodnocení čtení

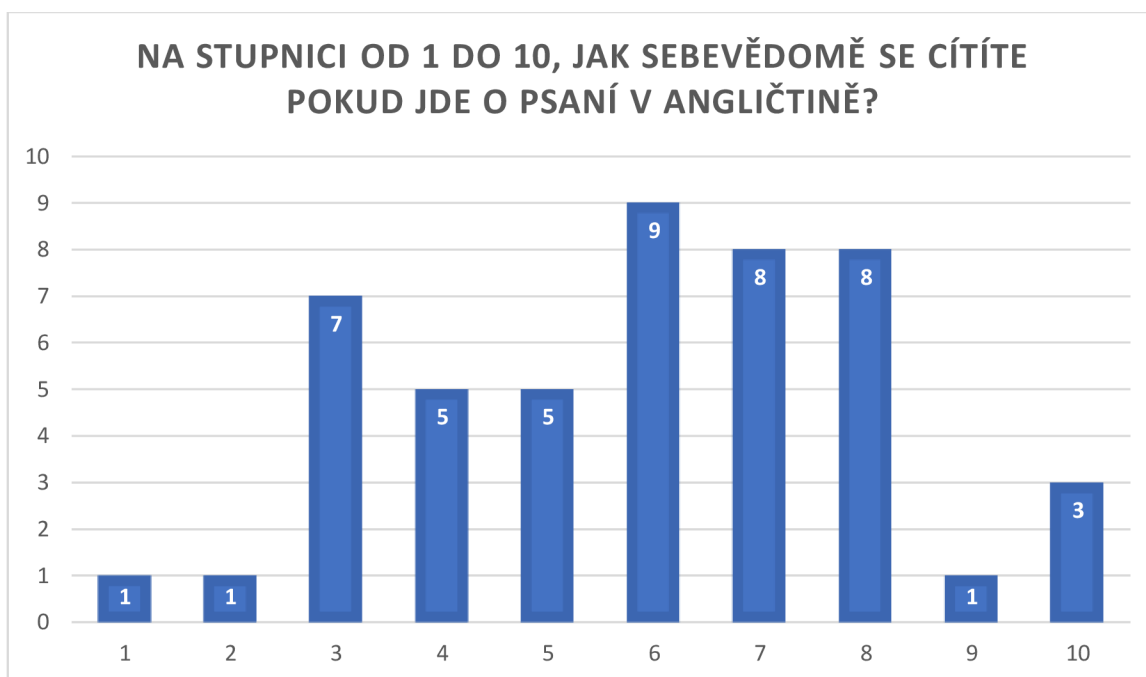
Další část se týkala úrovně znalosti v oblasti čtení.¹¹⁴ I na tomto grafu můžeme vidět výsledek podobný dvěma předchozím částem a převažující nadprůměrné sebehodnocení, avšak přesto je rozdíl mezi nadprůměrným a podprůměrným (a průměrným) nejvyšší. To znamená, že čtení je nejméně problematickou částí studia angličtiny.

Rovněž jsem se v této části ptala, s jakým typem psaného textu se respondenti nejčastěji setkávají a opět vybírali z více možností a připisovali své vlastní. 3 nejčastější odpovědi byly: *odborné články* (48 %), *knihy* (46 %) a *neodborné články* (38 %).

¹¹⁴ I respondent otázku přeskočil.

10.1.10 Psaní

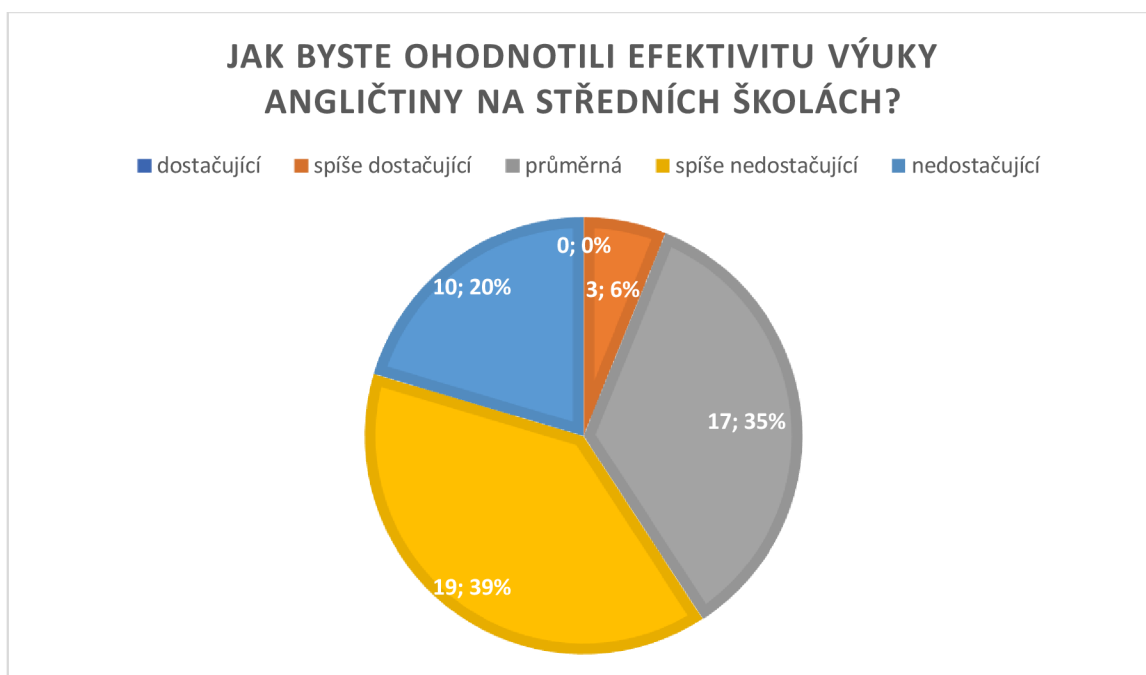
Graf 14 ohodnocení psaní

Samozřejmě jsem se ve svém dotazníku ptala také na dovednosti, co se psaní v angličtině týče.¹¹⁵ Opět se ukázala převaha nadprůměrných hodnocení, avšak v této části je rozdíl mezi nadprůměrným a podprůměrným (a průměrným) ohodnocením menší než v předchozích částech. To dokazuje, že psaní je nejtěžší a nejvíce problematickou částí studia angličtiny.

Celkem 83,7 % respondentů zároveň uvedlo, že má zkušenost s psaním akademických esejí a v další otázce 79,6 % uvedlo, že má zkušenost s online chatováním s anglicky mluvící osobou.

¹¹⁵ 2 respondenti otázku přeskočili.

10.1.11 Výuka na středních školách

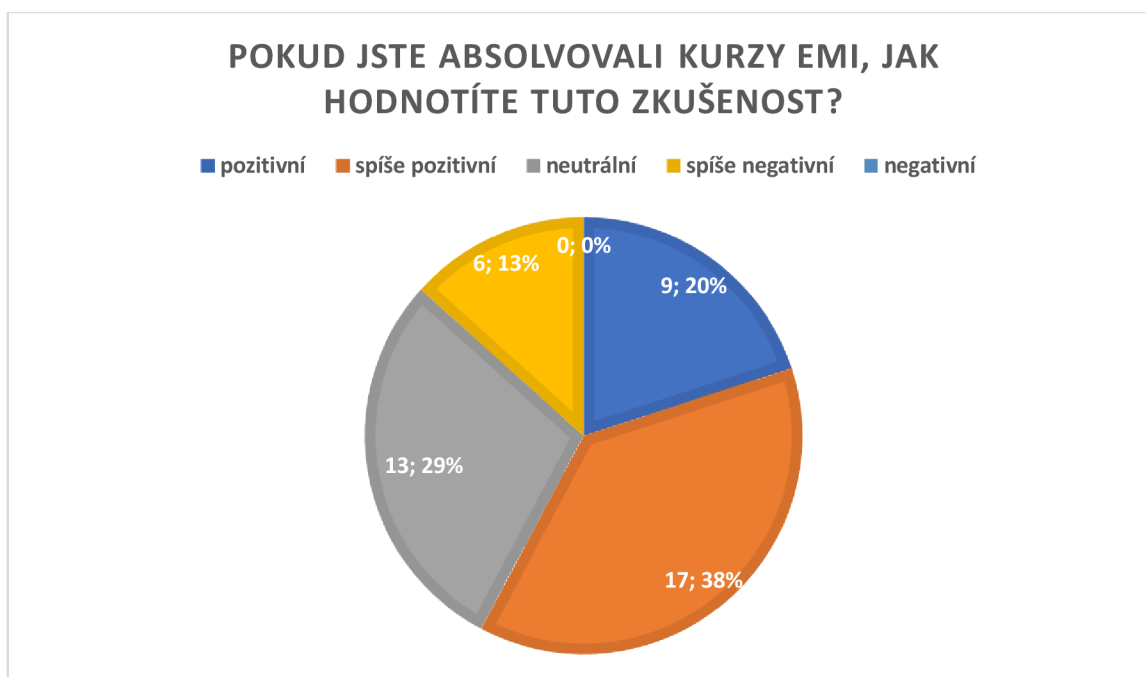
Graf 15 efektivita výuky na středních školách

V rámci výzkumu bylo nutné zaměřit se také na výuku na středních školách, neboť ta je, dá se říci, klíčová.¹¹⁶ Jak můžeme vidět, graf ukazuje, že 59 % si myslí, že výuka na středních školách není efektivní. Celkem 35 % respondentů vybralo možnost *průměrná*, pouze 6 % si myslí, že je výuka *spíše dostačující* a nikdo z dotazovaných si nemyslí, že by výuka byla *dostačující*.

Dále bylo zjištěno, že 98 % souhlasí s tvrzením, že se na středních školách klade větší důraz na zvládnutí anglické části *sumňng*, než na procvičování komunikačních dovedností. Když byli respondenti dotázáni na to, zda střední školy poskytují dostatek příležitostí pro procvičování angličtiny, 77 % se shodlo na tom, že ne, nebo spíše ne. Co také stojí za zmínku je ohodnocení úrovně znalosti učitelů angličtiny učitelů. Celkem 32,6 % označilo úroveň jako *nedostatečnou* nebo *spíše nedostatečnou*, 24,5 % označilo úroveň jako *průměrnou*, 44,2 % úroveň označilo jako *dostatečnou* nebo *spíše dostatečnou*. Z čehož vyplývá, že větší procento respondentů nemá o úrovni znalosti angličtiny učitelů příliš vysoké mínění.

¹¹⁶ 1 respondent otázku přeskočil

10.1.12 Vysokoškolské kurzy EMI

Graf 16 zkušenost s EMI

Vysokoškolským anglickým kurzům EMI jsem v teoretické části věnovala hodně pozornosti.¹¹⁷ Popsala jsem studie, které vykazují celkem smíšené výsledky, co se pohledu studentů a vyučujících na zavedení EMI týče. Proto jsem se na toto téma zaměřila i ve svém dotazníku. Nejprve jsem se ptala, zda respondenti mají zkušenost s absolvováním těchto kurzů a 45 z 49 s nimi zkušenost mají (91,8 %).¹¹⁸ Následovala otázka znázorněna grafem. Jak můžeme vidět, převládají spíše pozitivní názory. Více než polovina (58 %) považuje zkušenost s EMI za pozitivní, nebo spíše pozitivní. Více než čtvrtina (29 %) nemá o kurzech ani příliš vysoké ani příliš nízké mínění a k ohodnocení použila možnost „neutrální“. Mezi respondenty bylo i celkem 6 těch, pro něž byla zkušenost spíše negativní (13 %). Stejně jako v předchozí části jsem se ptala na učitele a jejich znalost angličtiny, ovšem tentokrát na vysokoškolské učitele vyučující kurzy EMI. Celkem 66 % označilo schopnosti učitelů jako *dostačující* nebo *spíše dostačující*. Za *průměrné* je označilo celkem 22 % respondentů a pouze 12 % je ohodnotilo jako *spíše nedostačující* nebo *nedostačující*.

¹¹⁷ Viz kapitola 7, s. 17

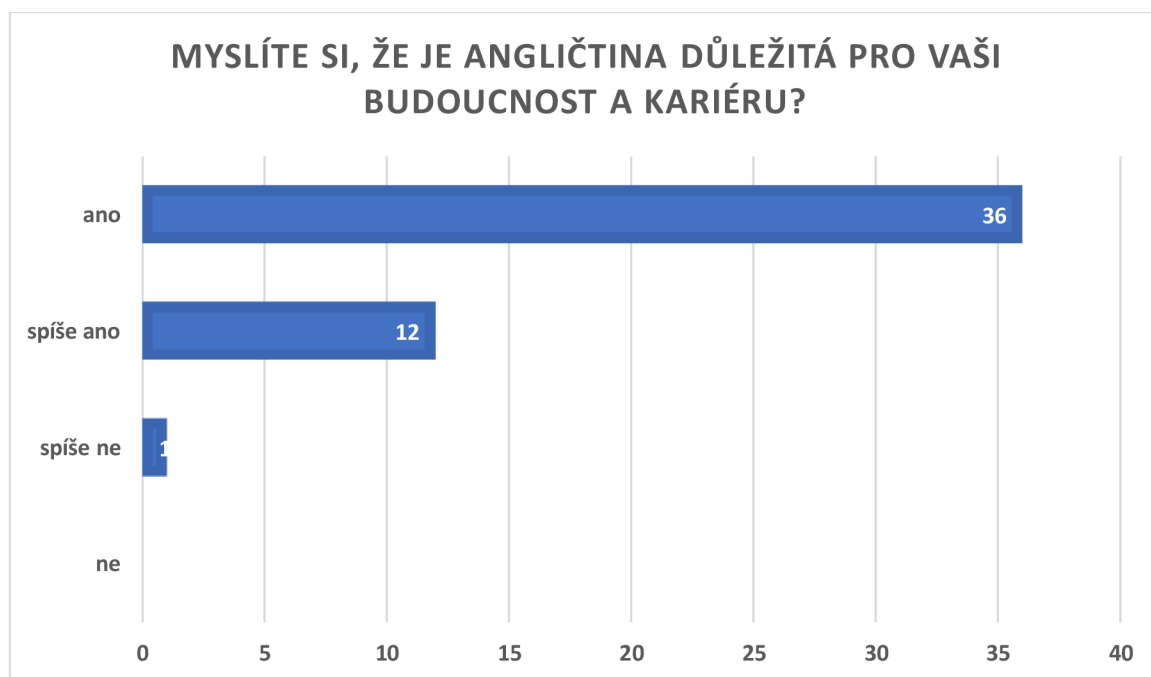
¹¹⁸ 1 respondent otázku přeskočil.

Když porovnáme výsledky v této části dotazníku se studií zaměřené na EMI, kterou jsem popisovala v teoretické části,¹¹⁹ výsledky jsou v podstatě podobné. Ve zmíněné studii 55 % studentů vyjádřilo souhlas se zavedením EMI, což může znamenat, že svou zkušenost hodnotí jako pozitivní.

---

¹¹⁹ Bolton, Ahn, Botha & Bacon-Shone (2023) viz kapitola 7, s. 19

10.1.13 Budoucnost

Graf 17 budoucí použití angličtiny

V závěrečné sekci dotazníku jsem se ptala na cíle a budoucnost, co se angličtiny týče.¹²⁰ Jak můžeme vidět výše na grafu, respondenti potvrdili, jak důležitá angličtina je pro jejich budoucnost a kariéru. Takové výsledky nejsou překvapivé, když vezmeme v potaz, jaký důraz je na znalost angličtiny v jihokorejské společnosti kladen.

Na úplný závěr jsem ještě zjišťovala, jaké cíle respondenti mají, pokud jde o ovládnutí angličtiny, přičemž měli možnost vyjádřit se samostatně (nevybírali z možností). Nejčastější odpovědi byly touhy komunikovat plynule bez problému, mnoho respondentů použilo výraz *jako rodilý mluvčí*. Další častou odpovědí byla touha být schopen vyjádřit všechny své myšlenky, schopnost číst s porozuměním a schopnost komunikovat s cizinci. Dále respondenti zmiňovali např. zlepšení výslovnosti a rozšíření slovní zásoby. Mezi odpověďmi se také objevily zajímavé cíle, jako např. získání magisterského titulu v anglicky mluvící zemi či přestěhování se do zahraničí.

¹²⁰ 1 respondent otázku přeskočil.

Závěr

Tato bakalářská práce si kladla za cíl zjistit, jakou mají jihokorejští vysokoškolští studenti znalost angličtiny, a jaký je jejich postoj k angličtině. Dále také jak angličtinu využívají, a jak se jí cítí.

Studie a výzkumy prezentované v teoretické části práce došly k zajímavým poznatkům. Jihokorejci utrácí velké částky za soukromé vzdělání, a přesto se zdá, že v mezinárodním žebříčku znalosti angličtiny nedosahují výsledků, které by odpovídaly úsilí a investicím. V mém dotazníkovém šetření však respondenti vykazují poměrně vysokou úroveň znalosti angličtiny společně se sebejistotou. Samozřejmě je třeba brát v potaz, že fakt, že vzorek mých respondentů vykazuje takové výsledky, neznamená, že lze toto tvrzení zobecnit na všechny vysokoškolské studenty. Poskytuje však zajímavý náhled na tuto problematiku.

Zároveň většina respondentů má zkušenosti se soukromou výukou angličtiny a navíc potvrdili, že veřejná výuka není efektivní. Je totiž kladem větší důraz na zvládnutí *sunǔng*, než na procvičování komunikačních dovedností. Zároveň však z výsledku dotazníku vyplývá, že podle respondentů je klíčem k ovládnutí angličtiny spíše se socializovat s cizinci a trénovat v praxi. Většina uvedla, že angličtinu v každodenním životě používají často nebo občas, přesto z dotazníku vyplynulo, že nejvíce angličtinu používají právě ve škole.

Kurzy EMI jsou důležitou součástí studia na vysokých školách. V teoretické části jsem zmínila studie vykazující smíšené výsledky. Můj vlastní výzkum ukazuje, že většina studentů hodnotí svou zkušenost s EMI jako pozitivní nebo spíše pozitivní. Co se týče osobního postoje k angličtině, respondenti si uvědomují její důležitost, což vyjádřili také v závěru dotazníku, kde většina souhlasila, že je angličtina důležitá pro jejich budoucnost a kariéru.

V teoretické části jsem také zmiňovala určité překážky, se kterými se při studiu jihokorejští studenti mohou setkávat, a které mohou způsobovat jejich nejistotu. Část mých respondentů uvedla, že se v situacích, kdy mají používat angličtinu cítí nejistě či spíše nejistě, větší část z nich se však cítí sebevědomě či spíše sebevědomě.

Můj výzkum tedy poskytuje určitý náhled do problematiky znalosti angličtiny vysokoškolských studentů v Jižní Koreji. Přestože prezentuje spíše pozitivní výsledky, co se úrovně znalosti angličtiny týče, potvrzuje také existenci určitých úskalí, která mohou její úroveň značně ovlivňovat.

Resumé

This bachelor's thesis aimed to investigate the English proficiency, attitudes towards English, utilization of English, and self-confidence in English among South Korean university students.

The studies and research presented in the theoretical part of the thesis yielded interesting findings. South Koreans spend large sums on private education; however, they seem not to achieve results in international English proficiency rankings that would correspond to their efforts and investments. In my questionnaire survey, respondents showed a relatively high level of English proficiency along with self-confidence. It's important to note that the results of my respondents may not be generalized to all university students. Nonetheless, they provide an interesting insight into this issue.

Moreover, most respondents have experience with private English tutoring and confirmed that public education is not effective. There is excessive emphasis on mastering *sunǔng* rather than practicing communication skills. However, according to respondents, the key to mastering English is to socialize with foreigners and practice it in real-life situations. Although most respondents stated that they often or occasionally use English in everyday life, the questionnaire revealed that they mostly use English in school.

English as a Medium of Instruction (EMI) courses are an important part of university education. Studies mentioned in the theoretical part show mixed results. My own research indicates that most students evaluate their experience with EMI as positive or rather positive. Regarding personal attitudes toward English, respondents recognize its importance, as expressed in the questionnaire's conclusion, where the majority agreed that English is important for their future and career.

In the theoretical part, I also mentioned certain obstacles that South Korean students may encounter during their studies, which can cause uncertainty. Although some of my respondents stated that they feel uncertain or rather uncertain when they have to use English, the majority of them feel confident or rather confident.

My research thus provides a certain insight into the issue of English proficiency among university students in South Korea. Although it presents rather positive results regarding the level of English proficiency, it also confirms the existence of certain challenges that can significantly influence the level.

Seznam literatury

Archive of Previous Suneung Tests: Listening and Reading Activities for Previous Suneung Exams, 2018. In: 교육부 Ministry of Education [online]. [cit. 2024-04-17]. Dostupné z:

<https://suneung.wordpress.com/archive-of-previous-suneung-tests/>

Bolton, K., Ahn, H., Botha, W., & Bacon-Shone, J. (2023). *EMI (English-medium instruction) in South Korean elite universities*. *World Englishes*. Dostupné z:

<https://doi.org/10.1111/weng.12623>

Bolton, K., & Bacon-Shone, J. (2020). *The statistics of English across Asia*. In K. Bolton, W. Botha, & A. Kirkpatrick (Eds.), *The handbook of Asian Englishes* (pp. 49–80). Oxford: Wiley-Blackwell

Bourhis, R. Y. & Landry, R. (1997). *Linguistic landscape and ethnolinguistic vitality: An Empirical Study in Journal of Language and Social Psychology* 16(1)

Cho, B. (2004). *Issues Concerning Korean Learners of English: English Education in Korea and Some Common Difficulties of Korean Students*.

Check your English ability with 'notorious' Korean college entrance exam. In: The Korea Times [online]. [cit. 2024-04-13]. Dostupné z:

https://www.koreatimes.co.kr/www/nation/2018/11/177_258803.html

Choi, L. (2021). *English as an important but unfair resource: university students' perception of English and English language education in South Korea*, *Teaching in Higher Education*, DOI: 10.1080/13562517.2021.1965572

Chung, J., & Choi, T. (2016). *English Education Policies in South Korea: Planned and Enacted*. 10.1007/978-3-319-22464-0_13.

College Scholastic Ability Test. In: KICE Korean Institute for Curriculum and Evaluation [online]. [cit. 2024-04-13]. Dostupné z:

<https://www.kice.re.kr/sub/info.do?m=0205&s=english>

EF English Proficiency Index. In: *EF* [online]. [cit. 2024-04-12]. Dostupné z:

<https://www.ef.com/wwen/epi/regions/asia/south-korea/>

- EF EPI *EF English Proficiency Index: A Ranking of 113 Countries and Regions by English Skills*. In: EF [online]. [cit. 2024-01-06]. Dostupné z: <https://www.ef.com/assetscdn/WIBIwq6RdJvcD9bc8RMd/cefcom-epi-site/reports/2023/ef-epi-2023-english.pdf>
- English proficiency tests: A complete guide*. In: EF [online]. [cit. 2024-04-13]. Dostupné z: <https://www.ef.com/wwen/english-tests/toEIC/>
- Fouser, R. J. (2023). *English proficiency of South Koreans*. ANN Asia News Network [online]. [cit. 2024-04-12]. Dostupné z: <https://asianews.network/english-proficiency-of-south-koreans/>
- Im, H. (2018). *Self-efficacy, Culture, and English Proficiency of University Students in South Korea*.
- Jo, S. (2008). *English education and teacher education in South Korea*, Journal of Education for Teaching, 34:4, 371-381, DOI: 10.1080/02607470802401594
- Kim, E. (2017). *English Medium Instruction in Korean Higher Education: Challenges and Future Directions*. 10.1007/978-3-319-51976-0_4.
- Kim, H. (2015). *Private Education as De Facto Language Policy in South Korea*.
- MCKINLEY, J., & THOMPSON, G. (2018). *Washback Effect in Teaching English as an International Language*. 10.1002/9781118784235.eelt0656.
- Paik, K. (2018). *The English language in Korea: its history and vision*, Asian Englishes, 20:2, 122-133, DOI: 10.1080/13488678.2018.1426216
- Lee, H. (2023) *Korea's foreign population reaches record-high of 2.26 million*. The Korea Times [online]. [cit. 2024-04-16]. Dostupné z: https://www.koreatimes.co.kr/www/nation/2024/04/113_362821.html
- LIM, S. (2023) *Korea's English proficiency slips 13 notches to 49th*. The Korea Herald [online]. [cit. 2024-04-12]. Dostupné z: <https://www.koreaherald.com/view.php?ud=20231127000670>

PARK, J. S. Y. (2011). *The promise of English: linguistic capital and the neoliberal worker in the South Korean job market*. *International Journal of Bilingual Education and Bilingualism*, 14(4), 443–455. Dostupné z: <https://doi.org/10.1080/13670050.2011.573067>

Private Education Expenditure: Private Education Expenditures Survey of Elementary, Middle and High School Students (2022). In: Statistics Korea [online]. [cit. 2024-01-05]. Dostupné z:

https://kostat.go.kr/board.es?mid=a20111020000&bid=11758&act=view&list_no=424684

TOEFL iBT® *Test and Score Data Summary 2022*. In: *Educational Testing Service* [online]. [cit. 2024-04-12]. Dostupné z: <https://www.ets.org/pdfs/toefl/toefl-ibt-test-score-data-summary-2022.pdf>

TOEIC 2022 Report on Test Takers Worldwide: A complete guide. In: *Educational Testing Service* [online]. [cit. 2024-04-13]. Dostupné z: <https://www.ets.org/pdfs/toEIC/toEIC-listening-reading-report-test-takers-worldwide.pdf>

Zdroje obrázků a tabulek

TABULKA 1: Kim, H. (2015). *Private Education as De Facto Language Policy in South Korea*.

TABULKA 2: vytvořena podle dat z EF EPI EF English Proficiency Index: A Ranking of 113 Countries and Regions by English Skills. In: EF [online]. [cit. 2024-01-06]. Dostupné z: <https://www.ef.com/assetscdn/WIBIwq6RdJvcD9bc8RMd/cefcom-epi-site/reports/2023/ef-epi-2023-english.pdf>

TABULKA 3: vytvořena podle dat z TOEFL iBT® Test and Score Data Summary 2022. In: Educational Testing Service [online]. [cit. 2024-04-12]. Dostupné z: <https://www.ets.org/pdfs/toefl/toefl-ibt-test-score-data-summary-2022.pdf>

OBRÁZEK 1: *Check your English ability with 'notorious' Korean college entrance exam*. In: The Korea Times [online]. [cit. 2024-04-13]. Dostupné z: https://www.koreatimes.co.kr/www/nation/2018/11/177_258803.html

TABULKA 4: vytvořeno podle dat z *TOEIC 2022 Report on Test Takers Worldwide: A complete guide*. In: Educational Testing Service [online]. [cit. 2024-04-13]. Dostupné z: <https://www.ets.org/pdfs/toeic/toeic-listening-reading-report-test-takers-worldwide.pdf>

TABULKA 5: převzato z KICE (2023), dostupné z: <https://www.suneung.re.kr/main.do?s=suneung>

Seznam příloh

Příloha 1: Dotazník vytvořený pro účely bakalářské práce.....	50
---	----

Příloha 1: Dotazník vytvořený pro účely bakalářské práce

이 설문은 영어 교육과 관련하여 설문 참여자의 경험과 관점에 대한 정보를 얻기 위함입니다. 이 설문조사 자료는 학부 논문에 익명으로 사용될 것입니다.

시간을 내어 주셔서 감사합니다!

This questionnaire aims to collect informations about your experience and perspective when it comes to learning English. Data of this questionnaire will be used for my Bachelor Thesis anonymously.

Thank you for your time and help!

성별 (gender)

- 남 (male)
- 여 (female)

나이 (age)

전공 (university major)

1. 영어 사교육을 받아본 적이 있나요? (Do you have experience with private English education?)

- 네 (yes)
- 아니요 (no)

2. 공교육의 영어교육이 영어공부를 하는데 충분하다고 생각하시나요? 혹은 사교육이 필요하다고 생각하시나요? (When it comes to learning English, do you think public school education is effective enough? Or do you think that private education is necessary in order to achieve a certain level of English proficiency?)

- 영어공부는 공교육으로 충분하다 (Public schools are effective enough)

- 사교육은 필요하다 (Private education is necessary)
3. 당신에게 영어란 어떤 의미를 가지나요? 예) 스펙, 학술적인 성공, 직업적 성공, 쓸모 없음(What does English mean to you? f.e. "important skill", "academic success", "career success", "useless thing")
  4. „영어“라는 단어를 들었을 때 어떤 기분이 드나요? 예) 분노, 즐거움, 슬픔, 긴장, 자신감 (When you hear the word “English” what emotions do you feel? f.e. "anger", "joy", "sadness", "nervousness", "confidence")
  5. 영어로 말해야 하는 상황에 처해지면 어떤 기분이 드나요? (How do you feel when you have to speak English in certain situation?)
    - 자신 있음 (confident)
    - 약간 자신 있음 (rather confident)
    - 보통 (neutral)
    - 약간 자신 없음 (rather insecure)
    - 자신 없음 (insecure)
  6. 영어로 말해야 하는 상황을 일부러 피하신 적이 있나요? (Have you ever purposely avoided a situation where you had to speak English?)
    - 네 (yes)
    - 아니요 (no)
  7. 평소에 얼마나 영어를 자주 사용하시나요? (How often do you use English in everyday life?)
    - 자주 (often)
    - 가끔 (sometimes)
    - 아주 가끔 (rarely)
    - 아예 안함 (never)
  8. 어떤 상황에서 영어를 가장 많이 사용하나요? (When do you use English the most?)
    - 학교 (at school)
    - 직장 (in occupation)
    - 여행 (traveling)
    - 온라인 대화 (on-line communication)
    - 읽을거리(기사, 블로그 등) (reading articles, blogs)
    - Other
  9. 1 점부터 10 점까지 점수를 매긴다면 본인의 영어는 얼마나 유창하나요? (On a scale 1-10, how would you rate your English proficiency?)

10. 공인 영어시험을 본 적이 있나요(IELTS, TOEFL, TOEIC 등)? (Have you ever taken any of standardized tests of English proficiency level (IELTS, TOEFL, TOEIC, etc.)?)

11. 관련 시험을 본적이 있다면 어떤 시험 종류와 어떤 점수를 받았나요?

(정확하지 않아도 됨) If your previous answer was “yes”, what was the test type and how was your score (doesn't have to be exact score, just approximate)?

12. 영어를 유창하게 하기 위해서 사회적 지위가 영향을 끼친다고 생각하시나요?

즉, 부유한 가정의 학생들이 영어를 잘 배우는데 더 유리하다고

생각하시나요? (Do you think mastering English is conditioned by social status? In other words, do you believe that students from wealthy families have a greater advantage in learning English?)

- 그렇다 (yes)
- 약간 그렇다 (rather yes)
- 약간 그렇지 않다 (rather no)
- 그렇지 않다 (no)

13. 본인의 영어 말하기 능력을 1부터 10까지 점수를 매긴다면? (On a scale 1-10, when it comes to speaking how would you rate your communication skills in English?)

14. 영어 대화실력을 높이기 위해 가장 효과적인 방법이 무엇이라고 생각하시나요? (What do you think is the most effective method of improving communication skills in English?)

- 외국인 친구 (foreign friends)
- 앱 (app)
- 여행 (traveling)
- 강의 (attending courses)
- 독학 (self studying)

15. 본인의 영어 듣기 능력을 1부터 10까지 점수로 매긴다면? (On a scale 1-10 how would you rate your English listening skills?)

16. 아래 활동 중 어떤 활동이 영어듣기 능력을 잘 키운다고 생각하시나요? (Which of the following activities help you with improving listening skills?)

- 온라인 학습 (learning materials online)
- 영화/시리즈/TV프로그램 (movies/series/TV shows)
- 팟캐스트 (podcasts)
- Other

17. 본인의 영어 독해 능력을 1부터 10까지 점수를 매긴다면?

(On a scale 1-10 how confident do you feel when it comes to understanding English written text?)

18. 아래 항목 중 어떤 경우에 글로 쓰인 영어를 가장 많이 접하나요? (What type of written text in English do you encounter most often?)

- 책 (book)
- 전문서적 (professional articles)
- 비전문서적 (non-professional articles)
- 만화 (comics books)
- Other

19. 영어 작문에 있어서 본인의 실력을 1부터 10까지 점수로 매긴다면?

(On a scale 1-10, how confident do you feel when it comes to writing in English?)

20. 학술 목적의 에세이나 과제 등을 영어로 작성하신 적이 있나요?

(Have you ever written an academic essay in English?)

- 네 (yes)
- 아니요 (no)

21. 온라인에서 외국인과 영어로 대화한 적이 있나요? (Have you ever chatted online with English speaking person?)

- 네 (yes)
- 아니요 (no)

22. 고등학교에서 영어교육은 얼마나 효과적이라고 생각하시나요? (How would you rate the effectiveness of English education in high schools?)

- 충분함 (sufficient)
- 약간 충분함 (rather sufficient)
- 보통 (average)
- 약간 불충분함 (rather insufficient)
- 불충분함 (insufficient)

23. 고등학교 영어 교육은 수능시험과 의사소통 중 어느 부분에 더 중점적이라고 생각하시나요? (Do you think there is greater emphasis in education on preparing for CSAT or on improving communication skills?)

- 수능시험 (preparing for CSAT)
- 의사소통 능력 (communication skills)

24. 고등학교에서 영어를 충분히 연습할 기회가 있다고 생각하시나요? (Does high schools offer enough opportunities to practice English?)

- 그렇다 (yes)
- 약간 그렇다 (rather yes)
- 약간 그렇지 않다 (rather no)
- 그렇지 않다 (no)

25. 고등학교 영어선생님들의 영어실력은 어느 정도 인가요? (How would you rate the English proficiency level of high school teachers?)

- 충분함 (sufficient)
- 약간 충분함 (rather sufficient)
- 보통 (average)
- 약간 불충분함 (rather insufficient)
- 불충분함 (insufficient)

26. 영어로 진행되는 수업을 들은 적이 있나요? (Have you ever taken any EMI classes?)

- 네 (yes)
- 아니요 (no)

27. 영어로 진행되는 수업을 들은 적이 있다면 어떤 효과가 있었나요?
(If your previous answer was “yes”, how was this experience for you?)

- 긍정적 (positive)
- 약간 긍정적 (rather positive)
- 보통 (neutral)
- 약간 부정적 (rather negative)
- 부정적 (negative)

28. 대학 교수들의 영어 실력은 어느 정도 인가요? (How would you rate the English proficiency level of university teachers?)

- 충분함 (sufficient)
- 약간 충분함 (rather sufficient)
- 보통 (average)
- 약간 불충분함 (rather insufficient)
- 불충분함 (insufficient)

29. 영어가 진로와 직업에 있어서 중요하다고 생각하시나요? (Do you think English is important for your future life and career?)

- 그렇다 (yes)
- 약간 그렇다 (rather yes)
- 약간 그렇지 않다 (rather no)
- 그렇지 않다 (no)

30. 본인의 영어실력에 대해 목표하는 것이 있나요? (What are your goals when it comes to English proficiency?)